מאירים את השבת
מגזין שבועי בפריסה ארצית לזיכוי הרבים
חייגו וקבלו עד הבית: 073-286-6527
מופץ ב-73,000 עותקים | פרשת נח | ה׳ במרחשוון תשפ״ז 16.10.2026

2000
מחברים את עם ישראל

״וַיֹּאמְרוּ הָבָה נִבְנֶה לָּנוּ
עִיר וּמִגְדָּל
וְרֹאשׁוֹ
בַשָּׁמַיִם

לִפְנֵי שֶׁאֲנַחְנוּ שׁוֹאֲלִים כַּמָּה גָּבוֹהַּ נַגִּיעַ, כְּדַאי לִשְׁאֹל לְאָן אֲנַחְנוּ עוֹלִים. גַּם בַּחַיִּים הָאִישִׁיִּים, בַּמִּשְׁפָּחָה, בַּחִנּוּךְ וּבָעוֹלָם הָרוּחָנִי, לֹא דַּי בְּכֹחַ, בְּכִשָּׁרוֹן וּבִשְׁאִיפוֹת גְּדוֹלוֹת. צָרִיךְ לְוַדֵּא שֶׁהַמַּטָּרָה רְאוּיָה, שֶׁהַדֶּרֶךְ נְכוֹנָה, וְשֶׁכָּל מָה שֶׁאֲנַחְנוּ בּוֹנִים אָכֵן מְקָרֵב אוֹתָנוּ אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. נִזְכֹּר, שֶׁלִּפְעָמִים הַמִּגְדָּל הַגָּבוֹהַּ בְּיוֹתֵר הוּא דַּוְקָא זֶה שֶׁמַּסְתִּיר מֵאִתָּנוּ אֶת הַשָּׁמַיִם.

א.י | לעיון בשעת התפילה - המגזין טעון גניזה

זמני השבת

ערים	כניסת השבת	יציאת השבת	ר״ת
ירושלים	17:50 (40 דק׳: 17:30)	18:40	19:20
תל אביב	17:48	18:38	19:16
חיפה	17:49	18:39	19:17
באר שבע	17:50	18:40	19:19

הזמנים על פי לוח 2000 לשיטת זמני ״אור החיים״

בערבית של מוצאי שבת מתחילים בני ארץ ישראל לומר ״ברך עלינו״

לפני המבול ירד גשם כדי לתת לאנשים זמן נוסף לשוב מחטאיהם. אם היו שבים, היו אלו גשמי ברכה. משלא שבו, הפך המטר למבול משחית. החל ממוצאי השבת נתחיל לבקש גשם. אם הוא יהיה לחיים, לברכה ולשובע - תלוי רק בנו. נתפלל לעונת חורף מלאת גשמי ברכה, רצון וטובה.

עמ׳ 3

הגוי המופתע שלף צ׳ק ושאל: ״כמה?״

הרב עידו סממה

עמ׳ 5

תשובת הילדה גרמה לה לקפוא במקום

הרב אסי עדני

עמ׳ 6

הדרמה התרחשה רגע לפני הפתיחה החגיגית

הרב שמשון פוקס

עמ׳ 8

״עשינו טעות שקיבלנו אותך לתלמוד תורה!״

הרב דניאל אוחיון

עמ׳ 10

מאורסים? זה מה שצריך לדעת לפני החתונה!

הרב עזרא שקלים

״הרב, יש לי שאלה!״ | זמינות 24/6 במענה ההלכה העולמי במגוון שפות | טל. 03-613-2000 | BO@tv2000.co.il

מושג ביהדות

"ותמלא הארץ חמס"

מושג שפירושו גזל, עושק ועוול - המבטא את השחיתות המוחלטת של דור המבול, שהביאה לגזירת כליה על האנושות. חכמינו ז"ל עמדו על חומרת ה"חמס" וציינו כי אף על פי שבני אותו הדור עברו על עבירות חמורות נוספות - "לא נחתם גזר דינם אלא על הגזל". ה"חמס" מייצג פגיעה בצלם אלוקים שבאדם, והוא עומד בניגוד מוחלט לתביעה של הבורא לבניין עולם של חסד.

דברים שחייבים לדעת על היונה ועלה הזית

1 לאחר שהעורב ממאן לצאת מהתיבה בשליחות נח, הוא משלח את היונה שלוש פעמים כדי לבדוק האם יבשה הארץ ממי המבול וניתן כבר לצאת מן התיבה. בפעם הראשונה היא חוזרת כלעומת שבאה, בפעם השנייה היא מביאה עלה של זית בפיה, ובפעם השלישית היא אינה חוזרת עוד.

2 רבותינו מסבירים כי הפסוק "עלה זית טרף בפיה", פירושו, שהיונה אמרה כביכול לקב"ה: "יהיו מזונותיי מרורים כזית ונתונים בידך, ואל יהיו מתוקים כדבש ונתונים בידי בשר ודם". כלומר, היונה העדיפה את המזון שמגיע ישירות מהבורא, גם אם הוא מר, על פני הפינוק שקיבלה מידי בשר ודם בתוך התיבה.

3 חז"ל משווים את עם ישראל ליונה במספר היבטים. לדוגמא: כנסת ישראל נמשלה ליונה, בבחינת "מה יונה אינה ניצולת אלא בכנפיה, אף ישראל אינם ניצולים אלא במצוות".

המגזין נצפה

האמן והיוצר ישי לפידות מעיין במגזין באולפני 2000

צילמתם את המגזין במקום מעניין?

שלחו לנו למייל או למספר:
058-450-2000
MAG@TV2000.CO.IL

2000 מחברים את עם ישראל
מו"ל: 2000 מחברים את עם ישראל
עורך: יונתן בירנבוים | עורך משנה: י. נפתלי
ביקורת: חברי ועדת הביקורת
גרפיקה ועיצובים: מחלקת הסטודיו
מרכזיה: 2610* שלוחה 1 | להאזנה לפורטל: 03-378-2000
בית ההוראה מענה ההלכה: 03-613-2000
להצטרפות לנבחרת מזכי הרבים בהפצת המגזין, חייגו: 073-286-6527
להזמנת רב או רבנית לחוג בית ללא עלות, חייגו: 073-321-2992
להצטרפות לקבוצות הוואטסאפ שלנו: 058-450-2000
לקבלת המגזין במייל ולהערות ניתן לפנות
לכתובת המייל: MAG@TV2000.CO.IL

© כל הזכויות שמורות

המימד הנוסף

אלעד כהן בשיח אקטואלי עם
המקובל הרב יוסף ביטון מרבני 2000

בעיות עם הילדים? זה היום המיוחד לתפילה עליהם!

זמן קריאה: 2 דק'

מדוע אסור להסתכל בקשת, הרי היא חלק מהבריאה היפה של בורא עולם? ויותר מכך, מדוע לא מברכים עליה גם "עושה מעשה בראשית" כמו שמברכים על הרבה דברים נפלאים שה' ברא בעולמו?

"הגמרא אומרת (חגיגה טז), שכל המסתכל בקשת ראוי לו שלא בא לעולם. המקור לכך הוא בנביא יחזקאל (א, כח): "כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בֶעָנָן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם כֵּן מַרְאֵה הַנֹּגַהּ סָבִיב הוּא מַרְאֵה דְּמוּת כְּבוֹד ה'..." זאת אומרת, הקשת אינה 'עוד' תופעה נפלאה של מעשה בראשית, אלא לבוש גמור של גילוי שכינה. אם נתבונן בקשת כמו שאנחנו מסתכלים על נוף יפה או בריאה מיוחדת, זו תהיה קלות ראש מצדנו בכבוד העליון, חלילה. לכן יש איסור להסתכל על הקשת, כי אנחנו מסתכלים על השכינה עצמה. השכינה והמלכות מתלבשים, כידוע, בשלושה גוונים: לבן, אדום וירוק, שהם: חסד, גבורה ותפארת. כשהשכינה מתגלה בקשת בגוונים שלה, זה בא לבשר לנו שמידת הדין נעצרה.

ובזה נבוא להסביר מה שכתב בזוהר על התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, שלא נראתה הקשת בימיו כלל. למה? כי הצדיק מגן על הדור, ולא הייתה שום גזרה על הדור כל זמן שהוא חי. ממילא, אם נראית הקשת בימינו, זה מוכיח שאין לנו מספיק זכויות. לכן בראיית הקשת מברכים "זוכר הברית", שזו ההבטחה שלא ירד עוד מבול, ולא "עושה מעשה בראשית". הקשת היא לא כמו ההרים, הברקים והימים, משום שהיא לא "נוף יפה" אלא גילוי שכינה שמזכיר את הברית וההבטחה, בעקבות כך שאין לנו מספיק זכויות בדורנו".

בשבוע הקרוב יציינו את יום פטירתה של רחל אמנו, ילמדנו רבנו מה ואיך לעשות ביום זה כדי לזכות לישועה וגאולה...

"יום פטירתה של רחל אימנו בי"א בחשוון הוא יום גדול ועצום. כותב מרן האר"י ז"ל הקדוש, שרחל היא בחינת המלכות שהיא בגלות. יש לנו שתי בחינות למלכות: בחינת רחל ובחינת לאה. לאה היא עלמא דאתכסיא - העולם הנסתר, ואילו רחל היא עלמא דאתגליא - העולם הגלוי. מקום קבורתה של לאה הוא בתוך מערת המכפלה, שהיא באתכסיא, ואילו רחל נטמנה על אם הדרך. כמו שאומרים רבותינו הקדושים, שתהא מבקשת על בניה רחמים כשיצאו אל הגלות.

וזה גם העניין של תיקון חצות, שמחולק לשניים: תיקון רחל ותיקון לאה. בתיקון רחל אנחנו בוכים ומקוננים על חורבן בית המקדש, ובתיקון לאה אנחנו מזכירים פסוקים של נחמה. רחל נמצאת איתנו ומלווה אותנו בגלות, והקב"ה אומר לה: "מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּכִי וְעֵינַיִךְ מִדִּמְעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֵךְ נְאֻם ה' וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב". וכידוע, כל מה שזכתה רחל למעלות הגבוהות שלה זה בזכות מה ששתקה ומסרה את הסימנים לאחותה כדי שלא תתבייש. בדיוק כך, גם הגאולה העתידה לבוא במהרה בימינו - תלויה במסירות הנפש שלנו לעניינים שבין אדם לחברו.

לכן, ביום זה יש להתחזק בעניין תיקון חצות ואמירת תיקון רחל. בנוסף, הנביא ישעיהו אומר (נד, יד): "בִּצְדָקָה תִּכּוֹנָנִי" - שעל ידי הצדקה יזכה עם ישראל לגאולה, ויש להרבות ביום זה בצדקה ליתומים ואלמנות, לתלמידי חכמים ולכל נזקק, להדליק נר לעילוי נשמתה של רחל אמנו, להתפלל על גאולת הכלל והפרט, ואפילו לעשות סעודה ולהזמין אליה עניים.

כמו כן, להתפלל מעומק הלב בעיקר על הילדים, כי רחל אמנו היא בבחינת "מבכה על בניה", וביום הקדוש הזה בוודאי יזכו לישועה".

השידור הקבוע במוצאי שבת בשעה 22:30. לייעוץ אישי וברכה מהרב, חייגו: 073-321-2998

ההקדשות של מזכי הרבים היקרים

המגזין מוקדש:
לע"נ: כרמלה בת גורג'יה, דוד בן זימבול, אברהם בן מסעודה,
דדה אנדרה ארתור בן אליז לואיזה, פנינה ולקה בת ישראל וחנה רבקה,
אברהם מרדכי בן משה יוסף ובלומה איטה, אילנה דייזי בת נעימה, עזרא בן פרחה, דוד
וזוהרה קדוש, אלברט בן אבו, שלום וחנה בן אבו, ניסים בן כיריה, נתן בן יונה, רותי רות בת פנינה,
דנה בת רותי רות תמזי סימן טוב פתאל בן שרה, אפרים בן מדלן, ראובן בן חנה, משה כהן בן גאולה, ישעיהו
זאב בן ישראל, ורדה בת ישראל צבי, ליטל בת גאולה, יוסף אליהו בן פרונסין, אילנה ילנה בת סולטנה, חסיבה כהן בת
עדידה | **לרפואה שלימה:** אביחי בן נעמי, סיון ג'וליה בת רויטל, יעקב בן בקה, שמשון בן זוהרה, ורדה שיר בת נעימה, חנה
בת טלי, מסעוד פרוספר בן שמחה, עדן בת חנה, מסודי בת חביבה, אליהו בן סולטנה, אילנה בת יפה | **לברכה והצלחה:** בנימין
בן פרונסין ציפורה, דוד בן רות, סילבנה בת מיסה, הילה סטלה בת סילבנה, אסתר מיכל בת אביגיל | **לזיווג הגון:** אורטל בת אירית,
אלון אליהו בן דבורה, חן עטרה בת סיגלית, אפרת בת חיה חווה, רפאל בן אסתר מיכל | **לפרנסה בשפע ובריאות:** בנימין דוד בן חנה, ניסים
בן שרה, רינה דניאלה בת שושנה | **לחזרה בתשובה:** דניאל אליה בן עופרה, יהונתן מאיר בן חיה חווה | **לזרע בר קיימא:** אילה תהילה בת חדוה,
יצחק מימון בן רינה, לילך פנינה בת רותי רות, חדוה בת יעל

להקדשת מגזינים לזיכוי הרבים עבור היקר לכם, חייגו: 073-286-6527

חזון יצחק

מורנו ורבנו מרן הראשון לציון
הרב יצחק יוסף

"אמרתי או לא אמרתי?" כך תנהגו במקרה של ספק לאחר התפילה!

זמן קריאה: 1.5 דק'

(צילום: נועם אליהו)

לשאלתו, על המבואר בספר ילקוט יוסף, הלכות תפילה (סימן קי"ד סעיף ח') בהערה, שאם מסתפק בקיץ אם אמר "ברך עלינו" או "ברכנו", והוא עדיין בתוך שלושים יום מאז שהתחילו לבקש "ברכנו", שבשו"ת הלקט (ח"א סימן ע"ח) כתב, שאין חילוק בין מסתפק ועודנו באמצע התפלה, או שמסתפק לאחר שסיים תפילתו, בתוך שלושים יום צריך לחזור. וכן הדין בראש חודש אם מסופק אם אמר "יעלה ויבוא" - חוזר. אבל הגאון יעב"ץ חולק וסובר, שזה דווקא אם הסתפק בעודנו עומד באותה תפילה, אבל אם הסתפק אחר התפילה, וכ"ש אחר זמן מופלג אין צריך לחזור. ומכל מקום, להלכה נראה שהעיקר כדעת הלק"ט ומהר"י מולכו והחיד"א ועוד אחרונים, שחוזר. והקשה על זה, ממה שהביא בספר חזון עובדיה, הלכות ימים נוראים (עמוד קצ"ב) בהערה, שכל שהסתפק מיד בסיום תפילתו צריך לחזור לראש. וכן פסק במשנה ברורה (סימן תכ"ב סק"י) שאם התעורר לו ספק מיד אחר התפילה בראש חודש, אם אמר "יעלה ויבוא", אפילו אם היה ברור לו שהיה בדעתו להזכיר מעין המאורע בתפילתו צריך לחזור, וכן עיקר. משמע, שאם הסתפק אחר זמן מופלג לא חוזר.

הנה, שם לא נכנס לפרט הזה אם הסתפק מיד אחר התפלה או אחר זמן מופלג, אלא הביא שיש פוסקים הסוברים שאם היה בדעתו שהיום ראש חודש, או שאם אמר "זכרנו" ו"מי כמוך" והיה בדעתו גם כן לומר "המלך הקדוש", ואחר כך הסתפק אם אמר "המלך הקדוש", אין צריך לחזור. וכ"כ האשל אברהם מבוטשאטש ובספר נטעי גבריאל. וזה אינו, שאפילו אם היה בדעתו להזכיר מעין המאורע בתפילה חוזר, וגם במשנה ברורה פסק שחוזר. ואה"נ, גם אם הסתפק אחר זמן מופלג חוזר, כי אין הבדל.

***

ומה ששאל, מי שברך בסתמא על הבשמים במוצאי שבת בצאתו מבית הכנסת, ואחר כך עושה הבדלה לעצמו ואין אחר בבית עמו, האם יחזור לברך על הבשמים. הנה, שיטת מהר"ש גרמיזאן בשו"ת משפטי צדק (סימן ל"ח), הביאו בשו"ת יביע אומר ח"ד או"ח (סימן כד אות י'), שמי שכבר בירך על הבשמים במוצאי שבת קודם ההבדלה, אף על פי שלא התכוון לצאת ידי חובת תקנת חז"ל, פשיטא דיצא ואינו חייב לחזור ולברך ברכת בשמים על הכוס.

וכן הלכה, שרק כשמוציא אנשי ביתו יברך על הבשמים, אבל אם הוא לבד וכבר בירך קודם על הבשמים - לא יחזור לברך.

השידור הקבוע במוצאי שבת קודש

נקודת האור | הרב עידו סממה - מרבני 2000

הוא חשב שאיבד את הנעליים, הקב"ה חשב אחרת!

זמן קריאה: 1.5 דק'

הוא הגיע לשדה התעופה עם הרב מייזליש, אחרי שבועות בהם עסק רק בשאלה אחת - איך הוא מצליח לחתן את הבת שלו. לא היה לו כסף. לא היה לו ממי לבקש. ואת מקומה של התקווה הלך ותפס הייאוש.

ואז קרה הדבר האחרון שהיה חסר לו: בבדיקה הביטחונית הוא חלץ את נעליו. המזוודות עברו אבל הנעליים שלו לא יצאו מהצד השני. חיפשו. בדקו. הפכו את המקום. העומדים בתור התרעמו בקול: "נו! המטוס עומד לצאת!" אבל היהודי לא צעק. לא התפרץ. לא התלונן. הוא פשוט עלה למטוס... יחף.

במהלך הטיסה התקרב אליו אחד הנוסעים, גוי עשיר שישב מאחוריו. "אני חייב לשאול אותך משהו", פתח, "אם הנעליים שלי היו נעלמות ככה, הייתי הופך את שדה התעופה. איך זה שאתה נשאר כל כך רגוע?"

הרב מייזליש הביט בגוי וענה:

"אתה באמת רוצה לדעת? האיש הזה מחפש משהו הרבה יותר גדול מנעליים. הוא צריך כסף כדי לחתן את הבת שלו".

"כמה הוא צריך?"

"25 אלף דולר לחתונה, ועוד 50 אלף כדי לעזור למשפחה".

הגוי הוציא פנקס וכתב צ'ק על סך 75,000 דולר.

אבל כאן התחיל החלק המדהים באמת. כשהגיעו לאוסטרליה, הרב מייזליש השתמש בסיפור הזה כדי לגייס עוד כסף עבור היהודי. ורגע לפני שהם חזרו לישראל, הגיע טלפון: "הרב, אתה זוכר את היהודי בלי הנעליים?", שאל אלמוני מעבר לקו, והמשיך: "הסיפור שלו הגיע לאחד מעשירי אוסטרליה שמעולם לא הסכים לעשות עסקים עם יהודים. אבל כשהוא שמע איך היהודי הזה קיבל את מה שקרה לו בלי כעס, בלי צעקות, בלי תלונות - הוא אמר: 'אני רוצה לעשות עסקים עם יהודים'. בקיצור, הוא מבקש לשלם לאותו יהודי דמי תיווך על עסקה שחתם עכשיו עם איזה יהודי".

והסכום? 33,000 דולר. וכך, התגלגלו לידי היהודי 108,000 דולר לחתונת בתו.

***

אנחנו רואים רק את מה שנלקח מאיתנו, והקב"ה כבר רואה את מה שהוא עומד לתת לנו.

לפעמים אתה "עומד יחף" ולא מבין למה זה קורה לך, אבל אולי דווקא עכשיו הישועה שלך מתחילה.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

מה הכשר?

איפה עוד מוזכר בתורה עוֹרֵב?

יודעים את התשובה? שלחו לנו למייל!

תשובה מהמגזין הקודם:
בפרשת תולדות, כאשר רבקה מביעה חשש לשכל את שני בניה "יום אחד".

פרשת נח

153 פסוקים בפרשה!

הפטרת השבוע:
"רני עקרה" (ישעיה נד)

2 של החומש ה-1, והשנייה בתורה הקדושה

נושאים:
הקב"ה מצווה על נח לבנות את התיבה, הכניסה לתיבה, המבול, בניית מזבח והקרבת עולות על ידי נח, עונות השנה, ברית הקשת, מעשה שכרות נח, צאצאי נח, דור הפלגה ופירוט עד אברהם אבינו.

הרב, יש לי שאלה...

מותר להצביע עבור מועמד שלא זכה לשמור שבת?

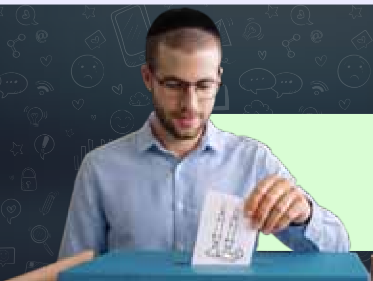

מענה ההלכה העולמי

לכל שאלה, הכוונה
וייעוץ בכל תחומי ההלכה
בית ההוראה זמין עבורכם
24/6 במגוון שפות

אֶפֶס שָׁלוֹשׁ - תַּרְיַ"ג - אַלְפַּיִם
03-613-2000

רגע טוב לנשמה

הרב יהונתן ענבה
מנהל הוועדה הרוחנית

להציל את העולם? זה מאוד פשוט!

זמן קריאה: 2.5 דק'

אם נשאל בסקר רחוב על מה העולם עומד ומתקיים, סביר להניח שנשמע תשובות כמו: כסף, שליטה, ביטחון, כלכלה והישגים. אלו הדברים שבעיניי האדם 'הרחובי' מעניקים לעולם יציבות וחוסן.

היהדות מלמדת אותנו יסוד שונה לחלוטין. "על שלושה דברים העולם עומד, על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים" (אבות א, ב). אלו אינם רק שלושה ערכים חשובים, אלא שלושה עמודים שעליהם הושתת העולם ועליהם הוא מתקיים.

את שלושת היסודות הללו אנחנו פוגשים גם בשלושת האבות הקדושים: אברהם אבינו עמוד החסד, יצחק אבינו עמוד העבודה והתפילה, ויעקב אבינו עמוד התורה.

מעניין הדבר, שאת הברכה הראשונה בתפילת העמידה, בה מוזכרים שלושת האבות, אנחנו חותמים דווקא ב"מגן אברהם". מדוע? לפי הפשט, בגלל שה'עמוד' הקשור לאברהם שייך לכל אחד. כל יהודי אמנם יכול ללמוד תורה, אבל "הרבה עשו כרבי שמעון ולא עלתה בידם" (ברכות לה). וכן, "אדם אחד מאלף מצאתי" (קהלת ז, כח), וביאר רש"י: בנוהג שבעולם אלף נכנסים למקרא אין יוצאים מהם להצליח שראויים למשנה אלא מאה, ואותם מאה שנכנסו למשנה אין יוצאים מהם לגמרא אלא עשרה, ואותם עשרה שנכנסים לגמרא אין מצליח מהם אלא אחד להוראה הרי "אחד מאלף". כלומר, כל יהודי יכול ללמוד, אבל לא כל יהודי יכול להגיע לדרגות בלימוד.

> ומה עושה נח במשך שנה שלמה בתיבה?

גם בעניין העבודה, אם זו עבודת הקרבנות בזמן שבית המקדש היה קיים, הרי שהיא שייכת רק בכהנים. ואם זו עבודה שבלב - התפילה, כבר אמרו: "תפילה ללא כוונה כגוף בלי נשמה", ומי יכול להעיד על עצמו שמכוון בכל התפילה כיאות?

אבל עמוד החסד שייך בכל אדם, בכל מצב ובכל זמן, גם אם עושה זאת ללא כוונה או בכוונה מתוך אינטרס אישי. חסד הוא תמיד חסד משום שבסופו של דבר המקבל נהנה מהנותן. זו הסיבה שחותמים בברכת אבות דווקא עם עמוד החסד - "מגן אברהם", שהוא נחלת הכלל.

פרשת נח מעניקה לנו המחשה מופלאה. העולם הראשון הגיע אל קיצו. האנושות השחיתה את דרכה ובני האדם התרחקו מהקב"ה. המושג 'בין אדם לחברו' הושחת ונרמס עד שהתפוגג כלא היה. חז"ל אומרים: "לא נחתם גזר דינם אלא על הגזל". כאשר אדם מפסיק לראות את הזולת, וכל אחד עסוק בלקחת לעצמו, החברה מאבדת את יסוד קיומה. ואז, הקב"ה מחריב הכול ומתחיל את העולם מחדש עם נח, האדם היחיד באותו דור שהיה, כשמו, נח לשמים ונח לבריות.

ומה עושה נח במשך שנה שלמה בתיבה? חסד. מאכיל ומשקה, מטפל ודואג, לא לחיה אחת ולא לשתיים, אלא לכל סוגי החיות, הבהמות, העופות והרמשים בעולם! כל חי והאוכל שלו, כל יצור והזמן שהוא רגיל לאכול. נֹחַ עצמו לא נָח לרגע. זהו חסד שאין לשער ואין לתאר עם בריותיו של הבורא.

הסיבה שגרמה לקלקול העולם היא שהביאה לבסוף לבניית העולם מחדש. וזה עומק כוונת הפסוק: "עולם חסד יבנה".

כל אחד יכול לעסוק בחסד, בגופו או בממונו, בהקשבה לשני, בעצה טובה, ובמילת עידוד שתעשה למישהו את היום. נזכור, שבכל מעשה של חסד אנחנו לא רק עוזרים לאדם אחר, אנחנו מחזיקים בעמוד שעליו עומד ומושתת העולם.

שבת שלום!

השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 21:00.
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

מעל המזל | הרב מנחם וייס - מומחה עולמי למזלות - מרבני 2000

יש לך נשמה של עקרב!

זמן קריאה: 1 דק'

בני מזל עקרב הם בעלי אישיות חזקה, כח רצון, ומצוינים במיוחד בדבקות במטרה. הם יעשו הכל על מנת להשיג את המטרה שהציבו לעצמם ויחתרו בנחישות לממש את שאיפתם, מבלי להירתע מקשיים, מהמורות ומכשולים בדרך.

בני מזל עקרב כישרוניים, בעלי חשיבה מעמיקה והבנה בנפש האדם. יש בהם עומק רגשי פנימי עם הרבה נשמה. תורת האר"י ז"ל משייכת את בני המזל בשורשם הפנימי לשבט מנשה - אותיות נשמ"ה.

בבריאת האדם נאמר: "ויפח באפיו נשמת חיים". זה חוש הריח המיוחד בו ניחונה הנשמה. בני מזל עקרב הינם בעלי חושים מחודדים המסייעים להם בדרך למימוש העצמי שלהם.

הריח שהציל את העולם

לאחר המבול נח יוצא מן התיבה, בונה מזבח, ומקריב עליו קורבנות להודות לה' על הצלתו ושמירת הבטחתו ובריתו. וכך נאמר בפסוק: "ויבן נח מזבח לה' ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עולות במזבח: וירח ה' את ריח הניחוח ויאמר ה' אל לבו לא אוסיף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם" (בראשית ח, כ-כא).

ריח הניחוח שעלה מן הקורבנות ועשה נחת רוח לה', הוא שהוביל להבטחה האלוקית שלא יהיה עוד מבול לשחת כל הארץ.

***

בכל מוצאי שבת מברכים על הבשמים. כידוע, הנשמה היתרה שהתווספה לנו עם כניסת השבת עוזבת בצאתה, ואנו מתנחמים באמצעות ריח הבשמים.

בני מזל עקרב, שכאמור, הם משורש מנשה - נשמ"ה וניחונו בחוש ריח מפותח, הם בעלי שאיפות רוחניות גבוהות המסוגלים לכבוש פסגות ולהגיע ליעדים נעלים ומרוממים.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

מתחק לשבת - הרב נתן פוקסברומר - מנהל ת"ת בוסטון

זמן קריאה: 0.5 דק'

ה'תבלין' שמשביח את החמין

צדיק אחד נטל את סיר החמין שבישלה אשתו והגיע להתארח בשבת בבית חברו. בעת הסעודה, הרגיש בעל הבית כי ניחוח החמין של אורחו עולה לאין שיעור על ריח מאכלו, והוא שאל את אורחו לסיבת הדבר. ענה לו: "אשתי מכינה בעצמה את החמין ובכל פעולה אומרת היא בשפתה 'לכבוד שבת קודש', ואילו אצלך מכינים המשרתים את החמין ואינם מקפידים להגיד כן.

סיפור לשבת

הרב אסי עדני - מרבני 2000

מה שהילדה ענתה גרם לה לקפוא במקום

זמן קריאה: 1.5 דק'

אישה נכנסה לחנות פרחים ובחרה זר מפואר לאמא שלה. הזר עלה מאות שקלים, והמוכרת שאלה: "את רוצה לקחת אותו או לעשות משלוח?"

הלקוחה הציצה בשעונה ואמרה: "תעשו משלוח. אין לי זמן להגיע בעצמי".

באותו רגע נכנסה לחנות ילדה בת 12, עם ארנק קטן מלא במטבעות.

"אני רוצה זר לאמא שלי", ביקשה מהמוכרת, "היום יום ההולדת שלה". המוכרת הכינה לה זר חגיגי, ואמרה: "זה יעלה לך 89 שקלים". הילדה שפכה את כל מה שהיה לה בארנק על השולחן, ספרה מטבע אחר מטבע, וגילתה כי חסרים לה כמה שקלים. "אפשר להוריד כמה פרחים", הציעה המוכרת. אבל הילדה הסתכלה על הזר ואמרה: "בבקשה, אל תורידי, זה בדיוק הזר שאמא שלי אוהבת". הלקוחה הקודמת, שעדיין עמדה שם והייתה עדה לסיטואציה, הוציאה מיד את הכסף החסר ושילמה. הילדה הודתה לה ויצאה עם הזר ביד וחיוך גדול בפנים. כשהאישה שהשלימה את הכסף החסר יצאה מהחנות, היא ראתה את הילדה עומדת בצד הדרך.

"מה קרה? למה את לא הולכת לאמא שלך?", התעניינה.

הילדה השפילה מבט ואמרה: "כי אין לי איך להגיע". ושוב, האישה לא נותרה אדישה והציעה: "בואי, אני אקח אותך. מה הכתובת?"

והילדה ענתה בקול חלוש: "בית העלמין... אני רוצה לשים את הזר על הקבר של אמא שלי. היום יום ההולדת שלה".

האישה קפאה במקום. היא הסתכלה על הזר שלה, אותו קנתה לפני רגע, ובושה גדולה הציפה אותה. היא, אישה אמידה, עם רכב, עם אמא שעדיין בחיים - לא מוצאת את הזמן לנסוע בעצמה ולהעניק לאמה את הזר. והיא... ילדה מסכנה, צירפה פרוטה לפרוטה בשביל זר לאמא שלה שכבר לא... האישה חזרה לחנות וביקשה לבטל את המשלוח. "אני הולכת לאמא שלי בעצמי... אני עדיין יכולה... היא עדיין בחיים..."

***

אנחנו כל כך עסוקים בלחפש זמן במקום למצוא את האנשים שאנחנו אוהבים. לא צריך לחכות ליום הולדת או סיבה אחרת למסיבה. נתקשר, נדבר, נפרגן מילה טובה... כי אחר כך, כשהם כבר לא יהיו כאן - אולי יהיו לנו פרחים ביד, אבל לא יהיה לנו למי לתת אותם.

הצצה לעשייה

הדיל שעשה השגריר עם הקב"ה שינה לו את החיים

מפעל חייו. השגריר הוותיק רון שהרבני

שנים שהוא בולט ברשימת שגרירי ההפצה של המגזין, שבוע אחרי שבוע. הפצת ענק של מאות מגזינים. מפעל לזיכוי הרבים של איש אחד, **רון שהרבני** שמו, שעורר בנו הערצה והשתאות. שגריר שהפך את ההפצה למפעל חייו. בשיחה מרתקת עם יהונתן דדון, הוא העביר בכולנו צמרמורת כאשר חשף לראשונה את הנסים להם הוא זוכה בעקבות 'דיל' אחד עם אבא שבשמיים. "עשיתי עם ריבונו של עולם עסק", הוא מגלה ומרגש את כולנו. אמרתי לבורא עולם: "אני אשתדל ואתאמץ למען הילדים שלך, למען התורה, למען האמונה והמצוות... ואתה תהיה איתי ותשמור עלי הכי קרוב". ומאז, ריבון העולמים משיב לרון בכפל כפליים. נס ועוד נס. והוא? מנהל שגרירות של ממש, מפיץ אור ואמונה, מזכה את הרבים ומאיר את הנשמה. התרגשנו! להשגחה הפרטית ולסייעתא דשמיא שמלוות את רון בכל אשר הוא עושה, אין הסבר הגיוני אחר מלבד המצווה הקדושה הזו של זיכוי הרבים בהפצת המגזין.

שו"ת הלכתי | הרב יהב עזיז - ראש בית ההוראה 'מענה ההלכה העולמי'

גלידה בסעודה וסנדוויץ' ברכב

זמן קריאה: 1 דק'

בסוף הסעודה הגישו קומפוט (לקט פירות וירקות). האם מברכים עליו, ומהי הברכה?

האוכל פירות לאחר הסעודה, אפילו שלא בירך ברכת המזון - מברך על הפירות ברכה ראשונה אך לא ברכה אחרונה, שברכת המזון פוטרת אותם. על לקט פירות וירקות יש לברך על פירות העץ בנפרד ועל פירות האדמה בנפרד.

האם מברכים על גלידה בסעודה?

לא, ועדיף לא לאכול גלידה בסעודה. אם מאוד רוצה, יברך "שהכל" על סוכר ויכול לאכול את הגלידה. אם הגלידה מצופה בשוקולד, יכול לברך על השוקולד "שהכל" ולפטור את הגלידה.

אני רוצה לאכול בדרך כי אני ממהר לעבודה, היכן אני מברך "המוציא" - בבית או ברכב?

טול ידיים בבית עם ברכת "על נטילת ידיים", שמור את ידיך נקיות שלא יגעו במקום מלוכלך, וברכב תברך מיד "המוציא". בגמר האכילה, תברך ברכת המזון ברכב.

האם אני צריך לברך על שתיית ברד בגמר הסעודה?

אמנם הברד אינו חלק מהסעודה, שהרי הוא אינו כמשקה ששותים בתוך הסעודה, אך מ"מ לא חילקו חכמים, ולכן לא מברך על הברד בסעודה. וכן הדין בתה או קפה בסוף הסעודה - שאינו מברך עליהם. וטוב לשתות את הברד לאחר ברכת המזון, ואז יכול לברך עליו.

כשהייתי בבית מלון ראיתי שהגוי מכין ביצים קשות וחביתות עבורנו. האם מותר לאכול?

אם הגוי הדליק את האש והניח את הביצים על האש, אין לאכול את הביצים. אם המשגיח הדליק את האש והגוי הניח את הביצים - לאשכנזים מותר, ולספרדים לכתחילה אין להקל. במקום שיש צורך גדול, אפשר לאכול.

ניתן לפנות אלינו במגוון שפות | 24/6
BO@tv2000.co.il | 03-613-2000

הבחירה שלך הקול שלהם!
להתחבר ולהתחזק עם מיטב הרבנים והמרצים של 2000 בפורטל התוכן היהודי הגדול בעולם
שמרו את המספר:
03-378-2000
חפשו: 2000
LIVE

שם האדם

הרב שמשון פוקס
מומחה עולמי לשם האדם
מרבני 2000

"המזל שלי חנוק" אמרה בקול רועד

זמן קריאה: 1 דק'

"נח" - שתי אותיות בלבד, הברה אחת קטנה, שמקפלת בתוכה עולם ומלואו: "זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו".

חכמת הקבלה והספרים הקדושים מלמדים אותנו שלכל אות יש משקל, ושם קצר עלול להשאיר את האדם עם פחות כלים וצינורות שפע.

אל קבלת הקהל הגיעה בחורה לא כל כך צעירה העונה לשם: חן. בחורה אנרגטית שחלמה להקים מרכז חינוכי ייחודי לילדים. היא השקיעה בזה את כל חסכונותיה, לקחה הלוואות ובנתה מקום מפואר ומלא אור.

הדרמה התרחשה בלילה שלפני הפתיחה החגיגית. קצר חשמלי קטן במערכת המיזוג גרם לדליקה, וכל עמלה הפך לאפר. כשהיא עמדה ברחוב והביטה בכבאים שמכבים את שאריות החלום שלה, משהו בה נשבר. "זה תמיד ככה אצלי", אמרה לי בקול רועד. "אני בונה, משקיעה, מגיעה לקו הסיום - וברגע אחד הכל נשרף ונקטף. כאילו המזל שלי חנוק, והמרחב שלי בחיים מצומצם מדי".

חן הוא היפוכו של נח, שבנה תיבה - מקום סגור, קטן ומצומצם - כדי להינצל מהמבול. הצמצום של התיבה היה נכון לשעתו, בזמן האסון. אבל חן הרגישה שהיא חיה בתוך 'תיבה' קבועה: השם שלה, עם כל יופיו, השאיר אותה במרחב רוחני קטן מדי, בלי מספיק אותיות וצינורות שפע שיגנו עליה ויאפשרו לה להתרחב אל העולם בלי שהכל יקרוס.

לא מיהרנו לשנות את השם שניתן לה בלידתה, אבל הבנו שצריך להרחיב את התיבה. הצעתי לה להוסיף שם - נחמה.

הסוף של הסיפור הזה הוא הניצחון האמיתי: חן לא רק הקימה את המרכז מחדש, אלא ששנה לאחר מכן היא זכתה להקים בית נאמן בישראל מתוך מרחב, נחמה וברכה.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 21:00
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות – חייגו 073-321-2992
לייעוץ אישי והכוונה בענייני שם האדם ע"פ חז"ל וברכה מהרב, חייגו: 073-321-2996

בגן האמונה

המשפיע הרב שלום ארוש

זו התיבה שתציל אותך מהמבול!

זמן קריאה: 1 דק'

רבי נחמן מברסלב אומר, שהקב"ה נשבע שיותר לא יוריד מבול של מים. אבל, כך אמר רבי נחמן, ירד מבול של כפירה ואפיקורסות, שיכסה את ההרים הגבוהים, שאפילו צדיקים גדולים תיזל להם כפירה מהשרוול. יהיו ניסיונות קשים באמונה, והרבה לא יעמדו בהם.

אדם יתבונן, יסתכל קצת על עצמו, יראה איך שהוא בדרך כלל, בכל נסיון, כל המחשבות שלו זה רק "כוחי ועוצם ידי". מחשבות של כפירה. אדם לא זוכר את ה', שלמעשה אין עוד מלבדו. אמונה זה רק להיות דבוק בה'. רבי נחמן אומר שאפילו קלקול האמונה נחשב לעבודה זרה.

אז כיוון שיש כזה מבול של כפירה, כל אחד צריך לבנות תיבה, שיכנס לתוכה וינצל מכל האפיקורסות והכפירה.

ומהי אותה תיבה? רבנו מלמד אותנו בתורה קי"ב, שהתיבה זה כל מילה בתפילה, בפרט בתפילת שמונה עשרה. כשאדם זוכה להיכנס לתוך התיבה, להגיד אותה בהתחברות לה', הוא זוכה להיכנס בתוך המילה. כי אדם רואה איך שהוא מתפלל, והוא חלילה נשאר מבחוץ, הוא לא מתחבר, הוא רק אומר את המילים.

רבנו אומר שאדם צריך להכריח את עצמו להתפלל בכוונה, ולא כמו אותם שאומרים שאם אתה לא יכול להתפלל בכוונה אל תכריח את עצמך.

ודווקא בתפילה הניסיון הכי קשה! אדם יכול ללמוד כל היום ולא תהיה לו שום מחשבה זרה. ישב וילמד יומם ולילה, ושום מחשבה זרה לא תהיה לו! עומד להתפלל? התקפה מכל הכיוונים, מחשבות, בלבולים, ממש כמו שנכנס לאיזו מלחמה, מכל הכיוונים מתקיפים אותו שלא יצליח להגיד מילה אחת כמו שצריך.

רבנו מסביר שאדם צריך להגיד את המילים באמת, כמו שכתוב "צוהר תעשה לתיבה". מה זה 'צוהר'? יש אומרים אבן טובה, ויש אומרים חלון. רבנו מסביר שיש בזה שתי דרגות של תפילה בכוונה. "יש אומרים" - יש שאומרים את המילים, אבל רק בדרגה של חלון, שזה יותר נמוך, שאין לו אור מעצמו, אלא רק אפשרות שיכנס אור מבחוץ. אבל אבן טובה מאירה מעצמה.

> מכל הכיוונים מתקיפים אותו שלא יצליח

כוחה של מילה | הרב שמואל ממן - מרבני 2000

"כל החרדים" ו"כל החילונים..."

זמן קריאה: 1 דק'

יעקב, בחור חרדי עם חליפה וכובע, ורונן, מבוגר חילוני במכנסיים קצרים, עמדו בתחנת האוטובוס. הם לא הכירו, אבל הדיון הפוליטי בחדשות גרם להם לפתח שיחה על הבחירות הקרובות. תוך דקות, השיחה הפכה לויכוח סוער. יעקב טען בטונים גבוהים: "כל החילונים לא מבינים כלום ביהדות!" ורונן החזיר בלהט: "וכל החרדים רק רוצים לחיות על חשבוננו!"

הם נפרדו בכעס, כל אחד עם תחושת צדק בוערת, אך עם לב פגוע ושנאה קטנה שנטמעה בלבם.

שאלה: האם הלהט הפוליטי והבחירות הקרובות מתירים לנו להשתמש בביטויים מכלילים ומזלזלים כלפי ציבורים שונים כדי "להגן על האמת שלנו"?

תשובה: איסור לשון הרע ופגיעה בזולת חל בכל עת, גם כשהרוחות סוערות. אמנם מותר להתווכח על דעות מתוך ענייניות ובירור האמת, אך כאשר השיח גולש להכללות מכפישות, לזלזול בציבור שלם או להשמצה אישית - זוהי עבירה גמורה.

הלכה: איסור לשון הרע תקף גם בתקופת בחירות, ולכן אסור להכפיש, לזלזל או להכליל ציבורים שלמים. הניצחון בקלפי לעולם אינו מצדיק פגיעה באחדות ישראל.

המדבר לשון הרע עובר על 17 לאווין, 14 עשין ו־3 ארורין.

להתייעצות עם הרב בהלכות לשון הרע, חייגו: 03-613-2000 שלוחה 10. השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 13:00

המוח היהודי

לקטוף בלי לחטוף

אם גם אתם מטפסים על סולם להוריד לולבים מראש הדקל או לתפוס לעצמכם אתרוג עם פיטם - הפתרון הזה בשבילכם. עד שנות ה־60 נאלצו חקלאים לטפס שוב ושוב על סולמות עץ רעועים, לסחוב אותם בין השורות הבוציות ולהתמודד עם פציעות ונפילות תכופות. יגאל מיכלזון סירב לקבל את הסרבול הזה, והחליט לבנות את "אפרון" - בימה מתרוממת ניידת המותאמת במיוחד לתנאי השטח של המטע. במקום לעלות ולרדת מסולם, המפעיל עומד בתוך סל בטיחותי ושולט באופן מלא על הנסיעה, הגובה והזווית מתוך הסל עצמו. מיכלזון יצר דגמים בעלי שלושה גלגלים לכושר תמרון מעולה במעברים צרים, לצד דגמים בעלי ארבעה גלגלים ליציבות מרבית, ובכך הפך את פעולת הקטיף והגיזום למשימה מהירה ובטוחה. עד שנת 1975 כבר פעלו במטעי ישראל כ־2,000 אפרונים, ועוד מאות יחידות יוצאו בהצלחה למעצמות חקלאיות כמו ארצות הברית ואוסטרליה. המוח היהודי לא רק הוריד את החקלאים מהסולמות, הוא גם הציב סטנדרט לבטיחות בחקלאות העולמית.

סיפור אישי | יהונתן דדון - מגיש בכיר ב- 2000

האוטובוס נעצר, ואחד המטיילים שלח יד לכבל חשמל שהתנדנד מעליהם. הגוף שלו התחיל לרעוד. טל קפץ לעברו והתחשמל אף הוא

זמן קריאה: 3.5 דק'

הוא טס להודו כדי לחפש רוחניות, התווכח עם חב"דניקים, לבש ציצית למרות המלחמה הפנימית, ואז מצא את עצמו מתחשמל בפסגת הר מרוחק, על גג אוטובוס מעל תהום. רק אז הבין טל קידישמן באיזה כיוון החיים שלו צריכים להמשיך

הצעקות פילחו את האוויר.

טל קידישמן עמד על גג אוטובוס באחד מהרי הודו. מתחתיו השתרעה תהום של מאות מטרים, סביבו אנשים מבוהלים, והוא עצמו על גג של אוטובוס התלוי על שפת הכביש. כמה שניות קודם לכן הוא קפץ לנסות להציל חבר שנגע בכבל חשמל, והתחשמל בעצמו.

באותם רגעים טל לא חשב על רוחניות, לא על מדיטציה, ולא על החיפוש אחר האמת שהביא אותו לקצה העולם.

הוא חשב רק על דבר אחד: 'מה אני עושה פה?'

הכתובת הייתה על הקיר של בית חב"ד

טל, בן 41, גדל בגבעת זאב בבית שאינו דתי. מגיל צעיר העסיקו אותו שאלות גדולות: 'למה אנחנו כאן? מהו אושר אמיתי? האם יש בחיים משהו עמוק יותר ממה שרואים בעיניים?'

כבר בגיל 14 עסק במדיטציות ובגיל 17 התנסה בדמיון מודרך. במקביל, ראה את חבריו הולכים למקומות שהשאירו אותו מודאג לגורלם.

לדעת מי אני. טל קידישמן >>

החבורה שבה גדל השתנתה.

"הבנתי שזה לא מביא אותם לשמחה אמיתית", הוא משתף, "חיפשתי משהו אחר."

ואז הגיע הרעיון לטוס להודו. הוא חסך כסף, טס לבדו, ובכוונה תחילה לא הציב לעצמו תאריך חזרה.

"כשייגמר הכסף אחזור", אמר.

הוא היה משוכנע שהוא יוצא למסע רוחני.

אחרי מסע ארוך הגיע טל לפושקר - עיירה קדושה להינדים במדינת ראג'סטאן שבהודו, המהווה את אחד ממקומות העלייה לרגל המרכזיים והעתיקים בהודו. ושם, דווקא במקום שבו ציפה למצוא רוחניות מזרחית, חיכה לו משהו שלא תכנן לפגוש: בית חב"ד.

הוא ראה חב"דניק מניח תפילין לאנשים, וקיבל ממנו הזמנה לשיעור ולארוחת ערב.

טל הגיע.

"בהתחלה הגעתי ממש בגאווה", הוא נזכר. "אמרתי לעצמי: הנה החרדים הפרימיטיביים, מה הם כבר יודעים על רוחניות?"

הוא התווכח, הקשה, התנגד, אבל גם הקשיב.

יום אחד שאל אותו החב"דניק: "מה אתה עושה פה?" וטל ענה: "באתי לחפש את האמת."

"תשמע", המשיך החב"דניק, "אם באת לחפש את האמת - בוא לפה."

המשפט הזה חדר פנימה. החיפוש שלו קיבל פתאום כתובת.

הגוף התחשמל, הניצוץ נדלק!

ואז הגיעה הצעה שהפכה עבור טל לרגע בלתי נשכח. אחד הבחורים בבית חב"ד אמר לו: "אני אביא לך ציצית." טל התנגד אינסטינקטיבית. מבחינתו, ציצית לא הייתה עוד אביזר. זו הייתה החלטה בעלת השפעה ארוכת טווח. 'אם אתה שם ציצית, אתה כבר לא תוריד', חשב לעצמו.

אבל הציצית הגיעה. הוא החזיק אותה ביד והרגיש בתוכו מלחמה של ממש. קול פנימי בער בו: "זו האמת!"

והוא לבש אותה.

"ברגע שקיבלתי את ההחלטה, הרגשתי שזה הדבר הנכון. כאילו בשביל זה הגעתי עד להודו". אלא שאז התחיל טל להבין שגם חלק גדול ממה שחשב עד עכשיו על "רוחניות" היה בנוי על דימויים.

הוא התחיל להסתכל אחרת על כל מה שסביבו. על הסמלים, התיירים, ועל מה שנראה מבחוץ "רוחני".

ואז הגיע המבחן הגדול באמת. על גג האוטובוס, מול התהום הפעורה ומאיימת לבלוע אותו הרחק ממשפחתו ומחבריו. האוטובוס היה עמוס. כל כך עמוס, עד שנותר מקום רק על הגג.

טל טיפס למעלה. הדרך הייתה צרה, בלי מעקה. באחד הסיבובים החדים האוטובוס נעצר, ואחד המטיילים שלח יד לכבל חשמל שהתנדנד מעליהם. בום. הגוף שלו התחיל לרעוד. טל קפץ לעברו והתחשמל אף הוא.

טל עלה על האוטובוס הבא. הוא כבר ידע והבין שהגיע הזמן לחזור הביתה.

האמת לא בקצה העולם

טל חזר לישראל כאדם דתי.

היו מי שהמתינו לראות מתי יחזור בו, אבל הכיוון שלו היה הפוך לחלוטין ועקבי. הוא נכנס ללמוד תורה, התחתן, למד בכולל, נבחן לרבנות, הפך למורה הוראה ולעורך חופות, ובהמשך נכנס גם לעולם הטיפול ולמד את נפש האדם.

ומתוך כל הדרך הזאת הוא הבין דבר עמוק: התשובה אינה רק שינוי של לבוש. היא לא מסתיימת בתפילין, בשבת, במגבעת או בחליפה - אף שכל אלה יסודות גדולים ויקרים.

התשובה היא גם חיפוש מתמיד אחר האמת. לדעת מי אני. להבין בשביל מה הגעתי לעולם. ולהתחבר, לא רק בגוף המעשה, אלא גם בשורש הנשמה.

טל נסע להודו כדי למצוא רוחניות. בסופו של דבר, דווקא שם הוא גילה שהאמת שחיפש לא הייתה בקצה העולם.

היא חיכתה לו כל הזמן, והוא היה צריך רק להסכים לראות אותה.

> אמרתי לעצמי: הנה החרדים הפרימיטיביים, מה הם כבר יודעים על רוחניות?

יש לכם סיפור מעניין? שתפו אותנו במייל: MAG@TV2000.CO.IL

גם אני בוחר בחיים!

חוגי בית עם מיטב רבני ורבניות 2000 שיכניסו לביתך אווירה של שמחה, קדושה והתרוממות רוח

לשריון תאריך חייגו כעת או סרקו:

שלוחה 1
073-321-2992

דע מה שתשיב

בגובה העיניים

דולב דווידוביץ - איש תקשורת
מצוות 2000

מאחורי הקלעים של "חינם"

זמן קריאה: 1 דק'

"אחי, חבל, אתה תהרוס את החולצה הזאת".

"עזוב, הכל טוב, קיבלתי אותה מתנה מדוד שלי, לא שילמתי עליה שקל..."

מכירים את השיח הזה? את ההרגשה הזאת? ואם היית קורע את הצורה חודש שלם במשמרות לילה בשביל לקנות אותה, היית שומר עליה בכספת, נכון? בטוח!

מאחורי ההתנהגות הזו מסתתר מנגנון פסיכולוגי פשוט. החוקר דן אריאלי הוכיח בסדרת ניסויים את מה שנקרא "אפקט החינם". ברגע שאנחנו מקבלים משהו בלי להתאמץ, המוח שלנו מתרגם את חוסר המאמץ לחוסר ערך. המוח פועל לפי משוואה לוגית: מה שלא שילמת עליו באנרגיה - פשוט שווה בעיניך פחות.

העיקרון הזה הוא אבן היסוד של תורת הבריאה. בתלמוד הירושלמי מגדירים זאת חז"ל: "מאן דאכיל דלאו דיליה, בהית לאסתכולי באפיה". ובתרגום מילולי: מי שאוכל משל חברו, מתבייש להביט בפניו. כתוב בספר "עץ חיים" של האר"י הקדוש, שהנשמה ירדה לעולם הגשמי הזה רק כדי לבטל את ה"נהמא דכיסופא" (לחם של בושה) - המבוכה הפנימית והטבעית של האדם על קבלת שכר נצחי בחינם.

זהו עומק תכלית הבריאה. חוק יסוד שה' טבע בנשמה שלנו הגורם לצורך הזה להרוויח את קיומנו בעמל, כדי שההישגים שלנו יהיו באמת שלנו.

מתחברים

איתמר צור - משפיען מצוות 2000

אתה מבקש 'ביסקוויט' אבא כבר מכין 'עוגה'!

זמן קריאה: 1 דק'

מכירים את התחושה הזאת שאתם מתפללים ומתפללים ועושים את כל הסגולות, ומנסים ומשתדלים, והישועה עדיין לא מגיעה?

אז רגע לפני שאתם נותנים לייאוש להיכנס ללב שלכם, אתם חייבים לשמוע את הסיפור הבא:

ילד אחד הפציר באביו שיביא לו ביסקוויט. הילד המתוסכל לא הבין איך יכול להיות שאבא שלו לא ממלא את מבוקשו, הרי הוא סיים את כל שיעורי הבית, התנהג יפה לכל האחים והאחיות, הקשיב לאמא כשביקשה עזרה, ועוד אבא תמיד אומר שהוא אוהב אותו, אז איך בדיוק זה בא לידי ביטוי אם אפילו ביסקוויט הוא לא מקבל, ועוד אחרי כל כך הרבה תחנונים ובקשות?

אבל האמת היא, שהילד לא ידע ולא שיער שתוך כדי שהוא בוכה על זה שמתחשק לו ביסקוויט - אבא שלו בינתיים עסוק בלהכין לו עוגת ביסקוויטים עם שוקולד.

ככה זה גם בחיים.

לפעמים אנחנו מחכים ומצפים לדבר מסוים, ועלולים להתאכזב שלמרות כל התפילות והתחנונים אנחנו עדיין לא מקבלים אותו. אבל דווקא ברגעים האלה חשוב שנבין, נפנים ונזכור, שאבא שבשמיים אוהב אותנו תמיד, וכמה שאנחנו מצפים לטוב בדבר מסוים יש טוב גדול בהרבה, שבעזרת ה' בקרוב נזכה לו.

ואם גם אתם בתקופה כזו בחיים, מרגישים שלא הולך, וכל מה שאתם מנסים ומבקשים קצת מתפספס, זה בדיוק הזמן להתחזק באמונה.

להכריז בקול גדול "ישועת ה' כהרף עין", להגיד תודה על מה שכבר יש, ולהמשיך להתפלל מתוך תקווה אמיתית שהישועה בעז"ה אוטוטו תגיע.

סגולה אמיתית - הרב עמנואל מזרחי - מרבני 2000

המפתח לביטול כל הגזרות

דבר מדהים מצאתי כתוב בספר "נוצר חסד": לו עמי שומעים לי בעקבתא דמשיחא, היו שוקדים כל ימיהם ללימוד ספר הזוהר והתיקונים, וע"י כך היו מבטלים את כל הגזרות הרעות וממשיכים שפע ואור, בני, חיי, מזוני, וכל חיות האיש הישראלי תלוי בספר הזוהר.

השידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00
לייעוץ אישי וברכה מהרב,
חייגו: 073-321-2995

חנוך לנער | הרב דניאל אוחיון - מומחה עולמי לחינוך ילדים - מרבני 2000

הילד עשה טעות? אל תעשו אחת יותר גדולה!

זמן קריאה: 1.5 דק'

לפעמים ניתן לשמוע גערה של אב על בנו במילים שאינן הולמות בן תורה. ויש מלמד שמרגיש שאינו יכול להכיל עוד את הילד ש"עולה לו על העצבים", עד שהוא מגיב במשפטים כמו: "צא החוצה ואל תחזור לכיתה הזאת יותר", או "אמרתי למנהל שעשו טעות כשקיבלו אותך לתלמוד תורה".

בדורנו, אי אפשר לחנך מתוך תסכול, גערות ומשפטים הפוצעים את הלב והנשמה.

לפעמים, דווקא ברגע שבו ילד טועה, עלולה להישבר אצלו תחושת הביטחון מול המבוגר. תגובתו של חכם יהודה צדקה זצ"ל מלמדת כיצד ניתן להפוך תקלה לרגע של חינוך ואהבה:

באחד מימי החנוכה הדליק חכם יהודה צדקה את החנוכייה בפתח ביתו שבשכונת בית ישראל בירושלים. באותה שעה שיחקו כמה מילדי השכונה בכדור בחצר. אחד הילדים בעט בכדור, ובלי שהתכוון פגע הכדור בחנוכייה. היא נפלה, הנרות כבו והשמן נשפך.

הילד נבהל מאוד. הוא רץ לביתו, סיפר לאביו, ושניהם הגיעו אל הרב כדי להתנצל. הרב הושיב את הילד לידו, נתן לו ממתק, הסביר לו במאור פנים על משמעות נרות חנוכה, ואף הזמין אותו לבוא ולהדליק עמו את הנרות למחרת.

כמה קל להגיב לטעות של ילד מתוך כעס רגעי. הרי נגרם נזק, הופר הסדר, ולעיתים נפגע דבר שחשוב לנו מאוד. אך חכם יהודה צדקה ראה באותו רגע משהו גדול יותר מהחנוכייה שנפלה: הוא ראה את הילד שעמד מולו בחשש.

הוא לא התעלם מהמעשה, אלא בחר ללמד מתוך קירוב. במקום שהילד יצא מהמפגש עם תחושה שחנוכה קשור לפחד ולגערה, הוא יצא ממנו עם מתיקות, הסבר והזמנה חמה.

זהו שיעור חשוב להורים ולמחנכים.

לא כל טעות מחייבת תגובה חריפה. לפעמים דווקא כאשר הילד מצפה לכעס - תגובה שקולה ומאירת פנים יכולה להיחרט בו לשנים.

חינוך אמיתי אינו מסתכם רק בעצירת התנהגות לא נכונה; הוא מחייב אותנו לשאול מה יישאר בליבו של הילד לאחר האירוע.

אפשר לתקן חפץ שנשבר, אך קשה הרבה יותר לתקן לב של ילד שנשבר. החכמה היא לתקן את המעשה, ובאותה העת להוסיף אור בנפש הילד.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 11:00.
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

שבר את הרשת

עידן משולם
מנהל מחלקת
הדיגיטל
ב-2000

בפינה זו, בכל שבוע, נציג אחד מהסרטונים שהופקו על ידי ערוץ 2000 למטרת קירוב הציבור הכללי

צפיות
407,542

משך הסרטון
0:34

לצפייה בסרטון סרקו את הקוד

הסרטון הזה צבר למעלה מ-400,000 צפיות אולי דווקא בגלל מה שלא רואים בו. אין בו חגיגות ניצחון, אין קהל מריע ואין פלאשים מסנוורים של זירה, אבל כן יש בו את הלוחם **אהבת השם גורדון**, עומד בבית המדרש, מברך ברכת הגומל, ומודה לקדוש ברוך הוא לאחר שניצח יריב טורקי בקרב.

זמן קצר קודם לכן התמונה הייתה שונה לחלוטין. גורדון היה בזירה, במקום שבו הכל תלוי בכוח פיזי, באימונים אינטנסיביים, במהירות תגובה וביכולת הגנתית והתקפית כדי לגבור על הבריון שמולך.

והוא ניצח.

אבל דווקא בזמן שהיה יכול לעסוק בהישג האישי ובחגיגות שסביבו, הגיע גורדון לשיעור תורה אצל הרב דוד פריוף. שם, הרחק מאורות הזירה ותרועות ההמונים, הוא בחר לעצור, להתבונן, להודות.

ויש משהו בסיטואציה הזו שנוגע בנקודה עמוקה הרבה יותר מסיפורו של לוחם אחד.

"ואמרת בלבבך כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה". כאשר אדם מצליח, קל לו לייחס את ההצלחה אליו. אבל דווקא אז מגיעה התורה ומזכירה לו להרים לרגע את העיניים ולהכיר במקור הברכה.

חפשו‹‹‹
אהבת השם גורדון ניצח בזירה ועשה את הבלתי צפוי

וזה אולי הניצחון הנוסף שמסתתר בסרטון הזה.

יש קרבות שמתקיימים בזירה מול יריב, ויש קרבות שמתקיימים בתוך האדם עצמו. מול הגאווה, מול התחושה של "אני ואפסי עוד", ומול הפיתוי לשכוח את מי שאנחנו פונים אליו ברגעי קושי.

כי לפעמים המבחן הגדול אינו כיצד אדם מתנהג כשהוא מפסיד, אלא את מי הוא זוכר כשהוא דווקא מנצח!

הכינו עצמכם לחורף בריא!

הד"ר גיל שחר (M.D) מומחה לרפואה תזונתית וראש המרכז לרפואת הרמב"ם

זמן קריאה: 1 דק'

ביום ראשון הקרוב נתחיל בעז"ה לבקש "ברך עלינו", וניכנס לעונת הגשמים שתהיה בסייעתא דשמיא מלאה וברוכה. זו ההזדמנות לתמצת מספר אמצעים שיכולים לעזור לכם לחזק את מערכת החיסון ולהקטין את הסיכון למחלות החורף בכלל ולשפעת בפרט:

1. לאכול רק מזון בריא / ביתי בלבד. להימנע ממזון תעשייתי ומעובד שמכיל בין היתר חומרים המזיקים לגוף.

2. להרבות בפירות, ירקות, עלים ונבטים ירוקים. אלו המזונות שמכילים את המגוון הגדול ביותר של חומרים נוגדי חמצון ובעלי תכונות אנטי-ויראליות ואנטי חיידקיות.

3. לשתות חליטות מגוונות של צמחים המכילים חומרים בעלי תכונות אנטי-ויראליות ואנטי חיידקיות, כגון: תה עלי זית, חליטת היביסקוס, רוזמרין, שיבא, ג'ינג'ר, תה מורינגה וחליטת מרווה רפואית.

4. לחיזוק מערכת החיסון יש לבצע פעילות גופנית סדירה וקבועה. שימו לב! פעילות באינטנסיביות גדולה מדי, כגון ריצת מרתון, יגרמו לאפקט הפוך שמחליש את מערכת החיסון. אז אל תרוצו מרתון בחורף, אבל תוודאו שהגוף שלכם זז ומתנועע.

5. להקפיד על שינה טובה. חוסר שינה מחליש את מערכת החיסון. ודאו שיש לכם לפחות שבע שעות שינה בלילה (למבוגרים. ילדים זקוקים כמובן ליותר שעות שינה).

6. אני ממליץ לכולם להחזיק בבית תוסף שנקרא פורטיום אורגנו. מדובר במיצוי של רוזמרין שמכיל ריכוז גבוה במיוחד של קרנזול (6%), לו תכונות אנטי-ויראליות, אנטי-חיידקיות ואנטי-פיטרייתיות חזקות. הוסיפו לו שמן אורגנו (אנטי חיידקי עוצמתי).

בשבוע הבא נמשיך בעז"ה עם נקודות נוספות לחיזוק מערכת החיסון.

הבהרה: המידע והתכנים המתפרסמים בטור אינם מהווים תחליף להתייעצות עם רופא.

בריאות, בריאה וברורה

כשר לכם!! | הרב ישי מלכה

רגע לפני שאתם מנשנשים קלמטה...

זמן קריאה: 1.5 דק'

התופעה של דוכני זיתים בחנויות המזון והפיצוחים הולכת ומתרחבת. ניתן להבחין במגוון רחב מאוד של זיתים בגדלים ומינים שונים, אך הכוכב הבלתי מעורער של הדוכן הוא ללא ספק - זן הקלמטה. בשונה מהעבר, אז רכשו את הזיתים בשוק המקומי מתוך פחים שהובאו מחו"ל, המציאות כיום השתנתה וכבר לא ניתן לייבא זיתים כשרים מיוון ללא ליווי צמוד של משגיח כשרות.

מלבד היותו זן של זיתים שחורים המתאפיין בגוונים רחבים, הקלמטה הוא גם שם "מותג". לא כל אחד יכול להחליט שהזיתים שלו הם קלמטה. להמחשה, ביוון ישנה תקנה שבכדי לשווק את הזיתים תחת השם 'קלמטה' צריך רמה של חומציות של ph 4.3 ומטה. בנוסף, על פי הרשויות באירופה, זית קלמטה שאינו מכיל חומץ יין נחשב פגום או מזויף. לנו, שומרי הכשרות, לא רק שזה נאסר באכילה, אלא אף בהנאה, מחמת יין נסך של גויים.

כדי לייצר זיתי קלמטה כשרים, נדרש המפעל לסטות מהמתכון המסורתי ולהשתמש בתחליפים מאושרים, כגון חומץ סינתטי או חומצת לימון, אולם אז תהיה בעיה עם הגדרת המוצר 'זיתי קלמטה'. גם אם נניח שהמפעל יתחכם ויתמתג אותם כ'זיתים בסגנון קלמטה', הבעיה ביוון תישאר בעינה - הן בבתי בד כפריים מסורתיים והן במפעלי תעשייה מודרניים. העיקרון די זהה. בחצרות המפעלים עומדות שורות של חביות פלסטיק עבות או מכלי פיברגלס שקועים באדמה, וגם מבלי להאריך בתהליך השטיפה והמיון, ישנו שלב שבו המפעל מזריק את כל הטעמים של החומץ ושאר מרכיבי הטעם בשיטות של חיתוך או הזרקת מחט. הצד השווה בהם, שאותם מכונות וסכינים משמשים גם להזרקת חומץ יין וגם לתחליפים כמו חומץ סינתטי וחומצת לימון.

מרבני ועד הכשרות - בד"ץ בית יוסף

דברי ציון | על פי תשובות הגאון הרב בן ציון מוצפי

זמן קריאה: 1 דק'

איך הגיעה תיבת נח לטורקיה?

האם כל בעלי החיים שיש היום היו בתיבת נח, או שבמשך הזמן נוצרו מינים חדשים?

בתיבה היו אבות הטיפוס שלהם. עם הזמן, חלק מהחיות התפתחו והתרבו לפי אזורים וגזעים.

במדרש תנחומא (בראשית יב, ד"ה ויהיו בני נח היוצאים) נאמר, שלא נכנסו לתיבת נח אלא אלו שלא קלקלו עם שאינם בני מינם, ואילו בבראשית רבה (פרשה כח פסקה ח) נאמר, שכלב היה הולך אצל הזאב, והתרנגול היה מהלך אצל הטווס. כיצד אם כן יש קיום למינים אלה (בהם גם מין כשר) אם לא הורשו להיכנס אל התיבה?

מכל מין היו בודדים שלא קלקלו והם כן נכנסו לתיבה, והיא הייתה קולטת אותם.

כידוע, תיבת נח שטה במבול בתוך ארץ ישראל. כיצד אם כן נחה התיבה על הרי אררט (אזור טורקיה)?

אכן, בעת ירידת המבול הייתה התיבה בארץ ישראל, אך כשנגמר המבול היא שטה לכיוון הרי כורדיסטאן הטורקית.

הרי לאחר המבול הכול חרב ולא נשאר כלום על האדמה. מאין צמחו כל עצי הפרי והסרק?

נח הכניס לתיבה את כל הזרעים. וכן, בארץ ישראל נשארו מעט שלא נעקרו והושמדו.

השידור הקבוע ביום שישי בשעה 08:00

*מעובד ומעוצב ע"י המערכת לנוחות הקוראים ובאישור בית הרב

בדרכי רבותינו

זמן קריאה: 0.5 דק'

הפוסק האשכנזי שהפך ל"חכם"

רבי צבי הירש אשכנזי נולד בשנת ת"כ (1660 למניינם) בעיר קטנה שבמוראביה, לאביו רבי יעקב, ממנו למד תורה בילדותו. כשגדל, למד אצל סבו הגאון רבי אפרים הכהן, בעל "שער אפרים". לאחר מכן נדד לסלוניקי שביוון, למד כשנתיים אצל חכמי הספרדים, וקנה בקיאות נפלאה במנהגיהם ובלשונם - ומכאן דבק בו התואר החריג בקהילות אשכנז "חכם".

לאחר נישואיו כיהן כרב וכראש ישיבה בקהילות חשובות באירופה, בהם: קהילת אלטונה, המבורג וונדסבק (אה"ו), ובקהילה האשכנזית באמסטרדם. רבי צבי הירש נודע כגאון עצום ופוסק מובהק ששילב את למדנות אשכנז עם פסק ההלכה הספרדי. מפעלו התורני הונצח בספרו היסודי "שו"ת חכם צבי", הנחשב לאבן יסוד בספרות הפסיקה.

בא' באייר תע"ח נסתלק לבית עולמו ונטמן בבית העלמין בלבוב.

נס ופלא

סיפורי מופת וישועה מגדולי הדורות

הרב יהודה סעדיה - מרבני 2000

"בעוד 15 יום תשמע אודות בנך!"

סיפר **ר' אליהו אלפסי** ז"ל, משמשו בקודש של ה"בבא סאלי" זיע"א. בזמן מלחמת יום הכיפורים, הודיעו נציגי הצבא למשפחה מבאר שבע שבנם נעדר משדה הקרב. אמנם לא ניתן לקבוע שנפל חלילה בקרב, אך הוא גם אינו בין השבויים. המשפחה מצאה את עצמה בטלטלה רגשית גדולה עם חששות שלעולם לא יראו עוד את בנם, ואף לא יזכו לפקוד את קברו ולומר קדיש ביום השנה.

כחודש לאחר המלחמה הגיע האב לבית ה"בבא סאלי", שבור ורצוץ. הצדיק החל לחזקו בדברים, ולאחר מכן הורה לאב הנסער: "בעוד 15 יום תשמע אודות בנך!"

האב לא הבין את כוונת הצדיק, ולא ידע לאיזו בשורה לחכות.

והנה, יומיים לאחר מכן, הגיע קצין צה"ל לבית המשפחה ובפיו הבשורה: "בנכם נמצא ברשימת השבויים שנמצאים במצרים". בני המשפחה הצטערו מצד אחד על הידיעה שיקירם שבוי ביד אויב אכזר, אך מנגד - צהלו מאושר על התרת הספק, התמלאו בתקווה, וקיבלו על עצמם להתאמץ בתפילה לפני אבינו שבשמיים.

ביום כ"ו בחשוון, בשעת בוקר מוקדמת, צלצל הטלפון בבית המשפחה, ובני הבית התבקשו להתכונן לשובו של בנם בעוד מספר שעות. היה זה בדיוק ביום ה־15, כפי שאמר הצדיק.

השידור הקבוע ביום חמישי בשעה 18:00. ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

טעמי המנהגים

הרב עזרא שקלים - מרבני 2000

באיזה תאריך לא כדאי להתחתן?

זמן קריאה: 1.5 דק'

"תוחלת ממושכה מחלה לב" (משלי יג). מבואר במדרש שהפסוק מדבר על המארס אישה ומחכה זמן ממושך. לכן, יש להזדרז להקדים ככל הניתן את מועד החתונה.

המשך הפסוק: "ועץ חיים תאווה באה" - זה המארס אישה ומתחתן מיד.

על ידי שמזדרז בקביעת מועד לחתונה מונע הרבה תקלות ומריבות, וגם סגולה למצוא בקלות מגורים, והדבר מסייע להישמר בקדושה.

לפני הנישואים נהגו לערוך פגישה לגמר התנאים (ווארט). ונהגו בני אשכנז לשבור צלחת או כוס מזכוכית או חרס, כדי להראות שהשמחה לא מלאה בגלל חורבן בית המקדש, וגם לסימן טוב - כמו שחרס הנשבר אין לו תקנה כך גם מסיום הקניין והתנאים לא יצטרכו חלילה לחזור בהם, אלא ישארו קבועים וקיימים לעד.

יש נזהרים שלא לישא אישה בימים שבין ט"ו בחודש עד סופו, מאחר ומחצי החודש מתמעט גודל הלבנה. אולם אין זה אלא סימן בעלמא, ואם צריך אפשר לקבוע בכל ימי החודש.

גם הנזהרים מכך, מקלים בחודש אדר שמזלו גבוה כל החודש.

בעבר נהגו לישא אישה בערב שבת, שזה הזמן שהייתה חופתם של אדם וחווה. אולם היום נמנעים מכך מפני שיכולים לבוא לידי חילול שבת של המשפחה והאורחים, וכן כדי שלא יהיה זלזול בסעודת שבת מכיוון שבעים מהסעודה שאכלו בחתונה.

הכותב הוא דיין ומרבני קו "מענה ההלכה העולמי".
השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 11:00.

מאירים את הבית

מהמטבח

מירב מלכה

סינבון

מצרכים:

לבצק:
- חצי קילו קמח (כ־3 כוסות וחצי + כף)
- 1 כף שמרים יבשים
- 1/3 כוס סוכר
- 1 ביצה גדולה
- 1 כוס חלב פושר
- 80 גרם חמאה רכה
- ½ כפית מלח

לסירופ:
- 100 מ"ל מים
- ½ כוס סוכר

למלית:
- 120 גרם חמאה רכה
- 1 כוס סוכר חום כהה
- 2-3 כפות קינמון
- ½ כפית מלח

לציפוי:
- 200 גרם גבינת שמנת
- 80 גרם חמאה רכה
- 200 גרם אבקת סוכר
- 1 כפית מחית וניל
- 1-2 כפות חלב

אופן ההכנה:

1. לשים את כל חומרי הבצק (מלבד המלח והחמאה).
2. מוסיפים מלח וחמאה ולשים עוד 8-10 דקות לקבלת בצק חלק וגמיש.
3. מתפיחים כשעה (עד שעה וחצי) להכפלת הנפח.
4. מרדדים למלבן גדול.
5. מורחים חמאה ומפזרים סוכר חום וקינמון בצורה אחידה.
6. מגלגלים לרולדה הדוקה וחותכים ל־12 שבלולים.
7. מסדרים בתבנית פיירקס משומנת.
8. מתפיחים 40-50 דקות.
9. אופים ב־170° במשך 25 דקות עד שהסינבון שחום כהה וקרמלי.

לסירופ:

מרתיחים מים וסוכר במשך 2-3 דקות, ומברישים את הסינבון מיד ביציאה מהתנור.

לציפוי:

מקציפים את כל החומרים לקרם חלק. כשהסינבון עדיין חם (לא רותח) מורחים שכבה עבה, שהרוטב יימס מעט ויזלוג בין השבלולים.

בהצלחה ובתיאבון!

אימון מבפנים

הגב' חיה סבג

בין "מי שאני" ל"מה אני יכולה לעשות"

זמן קריאה: 2 דק'

"קורה לי דבר מוזר בעסק", שיתפה אותי ציפי בפגישתנו האחרונה. ציפי היא כבר מזמן בעלת עסק עם מודעות עמוקה, שפועלת ומשיגה תוצאות יפות בשטח. "כשאני מציגה פרויקט מוצלח והלקוחות מרוצים, אני מרגישה בשיא העוצמה. אבל מספיק שפרויקט אחד נתקע, או שלקוחה מהססת, ומשהו בי ממש מתרסק מבפנים. פתאום כל תחושת היכולת שלי נמחקת. איך יכול להיות שהביטחון שלי מתנדנד כל כך מהר?"

השיתוף של ציפי נוגע באחת הנקודות העמוקות ביותר באימון המנטלי: הבלבול הנפוץ בין 'ערך עצמי' ל'ביטחון עצמי'.

הצעתי לציפי לדמיין עץ איתן הנטוע באדמה:

- ● ערך עצמי (השורשים): שייך לרובד ה-Being - "מי שאני". זהו המצב הפנימי העמוק ביותר, התחושה הבלתי מעורערת של "אני שווה" ללא שום תלות בתוצאות. זה הבסיס שמגדיר עד כמה אישה מרגישה ראויה לאהבה, להצלחה, ולכבוד מעצם קיומה כבריאה שלמה. אישה בעלת ערך עצמי יציב מרגישה בנוח בבית הפנימי שלה, ושומרת על כבודה העצמי גם כשהיא פוגשת כישלון נקודתי.
- ● ביטחון עצמי (הענפים והפירות): שייך לרובד ה-Doing - "מה אני יכולה לעשות". זהו המצב החיצוני, האמירה של "אני מסוגלת". תחושת מסוגלות זו נבנית דרך עשייה, התנסות וחזרתיות ("אם עשיתי את זה הרבה פעמים, אני יודעת לעשות את זה"). אולם זהו ביטחון מותנה: אם אני חווה חוסר הצלחה, תחושת המסוגלות עלולה להיסדק.

הסברתי לציפי שביטחון עצמי הנשען רק על הישגים חיצוניים הוא כמו עץ בלי שורשים עמוקים - בכל פעם שתנשב רוח עסקית קלה, הוא יתנדנד. ערך עצמי חזק הוא השורש שמעניק הזנה ויציבות לביטחון המעשי.

יש לך שאלה? אפשר לפנות לכותבת הטור:
052-765-7356 | CO527657356@GMAIL.COM

מחשבה עצמאית

נחמי בארי - NLP

ה"הר" הזה הוא רק בראש שלך!

זמן קריאה: 1.5 דק'

לפני שנתחיל, ניסוי קטן: עצמי עיניים לשתי שניות וחשבי על המשימה שאת דוחה כבר זמן מה. עצמת? מעולה. לא עצמת כי אמרת לעצמך 'אני אנסה את זה תכף'? ברכותיי, את חלק מהניסוי.

ריקי עמדה באמצע חנות בגדים, מוללה באצבעותיה את הבד הרך של חולצת סריג דקיקה, והייתה רחוקה ככל האפשר ממה שבאמת הייתה צריכה לעשות. דווקא ברגע הזה נולד בה רצון עז לבדוק מרקמים ולהשוות גזרות, וכל זה כשארון הבגדים בבית כבר עומד להתפקע.

המשימה ההיא המשיכה לרדוף אותה. לא מטלה פתאומית, אלא משהו שיושב לה על הכתף כבר תקופה. משהו שדרש אנרגיה וריכוז שלא היו לה, ובכל פעם שרק נזכרה בזה, המוח לחץ על Freeze.

כדי להימנע מהתמודדות, התת-מודע שלה הוליד דחף לבחון סריגים ולהרים שיחה ארוכה לחברה. תוך כדי השיחה, הקול הפנימי המוכר לא איחר להגיע: 'איזו חלשת אופי את. למה את לא פשוט עושה את זה?'

בעולם ה-NLP אנחנו יודעים שלכל התנהגות יש כוונה חיובית. כשהיא בורחת ממשימה מעיקה, התת-מודע פשוט מנסה להגן עליה מהר ענקי ומאיים, ולחסוך ממנה עומס ופחד מפרפקציוניזם.

כשחזרה הביתה, היא צנחה על הספה בסלון לנוח מתלאות הדרך. שם, כשהשקית לצדה, היא עצרה את המרוץ הפנימי והציצה ב"תמונה" של המשימה שרצה לה בראש. היא גילתה שהיא נראית כמו הר סלעי ענקי שמאיים למעוך אותה.

במחשבה זריזה, היא כיווצה את התמונה לגודל של בול פצפון, דחפה אותה אחורה, סובבה לשחור-לבן, והפעילה ברקע מנגינת שיר ילדות עליזה. הנשימה נרגעה. ההר המאיים הפך לגרגיר חול קטן.

היא סגרה עם עצמה הסכם של 60 שניות: 'אני רק קמה מהספה, נוגעת במשימה לדקה, ומותר לי לעצור'. היא קמה, עשתה את הצעד המזערי, והתנועה כבר המשיכה מעצמה. ואם הייתה עוצרת אחרי דקה? גם בסדר. היא לפחות יצרה חריץ של אור.

נחמי בארי - מרחב לצמיחה רגשית NLP | 052-765-6229
nlp05276@gmail.com

לכל יהודי מגיעה כצועת ביטחון!
ברשותך תפילין שלא בשימוש?
אנו נאסוף, נתקן, ועוד יהודי יניח - בזכותך!
ניתן גם לתרום תפילין במחיר מסובסד!
073-321-2869
סרקו או חייגו

מאירים את הנעורים

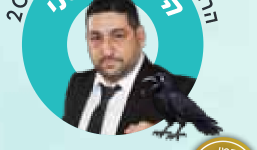

הרב ארז קדוסי מרבני 2000

הסיפור שלי

מישהו עצר לידי ולחש: "הוא נפטר"

זמן קריאה: 1.5 דק'

סיפורים מיומנם של בעלי תשובה

סיפר לי יהודי יקר:

"גדלתי בבית חם ואוהב, שלא שמרו בו תורה ומצוות. הכרנו את החגים, אבל שבת לא הייתה חלק מהחיים שלנו.

כחלק מההכנות לבר-מצווה, ההורים שלי רצו לקנות לי תפילין. אבל סבא וסבתא ביקשו את הזכות הזו לעצמם, וסבא אפילו הכריז שהוא רוצה שלנכד שלו יהיו תפילין מהודרות ביותר.

כשקיבלתי את התפילין התרגשתי מאוד. הנחתי אותן בבר-מצווה, ובהמשך הייתי מניח אותן מדי פעם. בכל פעם שהרגשתי משבר או צורך לדבר עם הקדוש ברוך הוא, הייתי מחכה לרגע שאף אחד לא בבית, מניח את התפילין, ומדבר עם הקדוש ברוך הוא במילים פשוטות על כל מה שעובר עליי.

השנים עברו. שנתיים לאחר שהשתחררתי מהצבא, נכנסתי לחנות של סופר סת"ם. הוצאתי את התפילין וביקשתי מהיהודי המבוגר שישב שם שיבדוק לי את התפילין.

כשחזרתי לקחתן, אמר לי היהודי המבוגר שהגיע הזמן לקנות תפילין חדשות. הקשבתי לו וקניתי במקום. הוספתי גם טלית וסידור. לפני שיצאתי הוא שאל אותי אם אני רוצה כיפה. השבתי בחיוב. הוא שלף כיפה מהמדף, ביקש ממני להוריד את הראש, וחבש לי אותה תוך שהוא מניח ידו על ראשי ואומר: 'זו מתנה ממני אליך'.

כשאמרתי לו שאני עדיין לא שומר תורה ומצוות, הוא רק חייך ואמר: 'מעכשיו אתה כן'. הוא גם ברך אותי שאזכה להקים בית של תורה.

מאותו יום החיים שלי השתנו בהדרגה. התחלתי להתפלל בבית הכנסת שלוש תפילות ביום, לשמור שבת, נכנסתי לישיבה, ובהמשך זכיתי להתחתן ולהקים בית של תורה.

כעבור כמה חודשים חזרתי לאותה חנות, כדי להודות ליהודי המבוגר שאצלו ובזכותו התחלתי את התהליך. אבל החנות הייתה סגורה. מישהו שעבר במקום עצר לידי ולחש: 'הוא נפטר'.

עמדתי שם כמה רגעים, והרהרתי במסר שיהיה לעילוי נשמתו:

לפעמים מעשה קטן של יהודי, מילה אחת של עידוד או מתנה פשוטה - יכולים להפוך לברכה של חיים שלמים."

השידור הקבוע ביום שני בשעה 15:00.
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

נפלאות הבורא

רוני מלכה

מהבוץ הזה לא תרצו לצאת!

זמן קריאה: 1 דק'

בוץ הוא לא רק מטרד דביק. הוא בית החרושת של האקולוגיה. כשהוא מכסה את האדמה, הוא לוכד בתוכו לחות ומינרלים חיוניים, ומשמש כחממה מוגנת למיליארדי חיידקים ומיקרואורגניזמים (יצורים חיים זעירים שניתן לראות רק באמצעות מיקרוסקופ). הם מפרקים חומרים אורגניים, מעשירים את הקרקע, ומכינים אותה להנבטה של צמחים חדשים באביב.

בוץ נוצר כאשר מים חודרים בין חלקיקי חרסית וסחף באדמה. החלקיקים נצמדים זה לזה והופכים למעין עיסה גמישה ואלסטית - חומר שאינו נוזל לחלוטין אך גם אינו מוצק קשיח.

התכונה הזו הופכת את הבוץ ל"בטון הטבעי" של העולם. בעבר נהגו בני אדם לייבש את הבוץ ולהפכו ללבנים עמידות שבחלקים מסוימים בעולם עדיין מחזיקות מעמד כבר מאות שנים, ואף למעלה מכך. הודות למסה התרמית הגבוהה שלו, הבוץ סופג חום לאט ומשחרר אותו לאט. כך, בית מלבנים של בוץ נשאר קריר יחסית בשעות החום ושומר על חום מצטבר בלילות הקרים.

כמו בני האדם, גם בעלי החיים משתמשים בו כחומר בנייה; סנוניות בונות ממנו קינים חזקים; חרקים בונים ממנו בתי גידול מורכבים; בעלי חיים אחרים מנצלים את סגולות הבוץ ומשתמשים בו כ"קרם הגנה" טבעי מפני קרינת השמש וכשריון נגד טפילים ועקיצות חרקים.

מזהים מה מסתתר בתמונה?

התשובה לחידה של המגזין הקודם: **ההר הוליד עכבר**

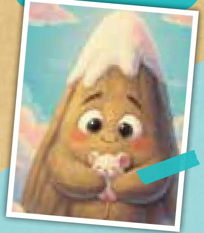

נראה אתכם מזהים מה מסתתר **בתמונה השמאלית**

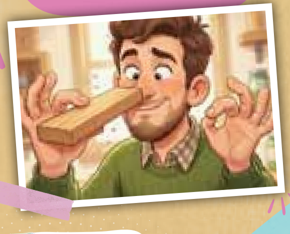

כתבו לנו למייל, ואולי תזכו בפרס!
MAG@TV2000.CO.IL

הרב יצחק רבי

לאהוב

אל תשתנה. תן לעצמך צ'אנס!

זמן קריאה: 1.5 דק'

שאלה: **בעוד חצי שנה אחגוג בר מצווה בעזרת ה'. לאחרונה עברנו דירה לעיר אחרת ונאלצתי להיפרד מכל החברים. אני מרגיש קושי בהסתגלות למקום החדש, במיוחד שמטבעי אני ביישן. אני מתוסכל ולא מצליח להכין את עצמי לבר מצווה כמו שצריך. מה אני יכול לעשות כדי לצאת מהתחושות האלו?**

תשובה:

***

ראשית אני מאחל לך הצלחה ביישוב החדש. קראתי את הדברים שכתבת, ואני רוצה לומר לך שאני מבין אותך כל כך.

מעבר דירה לעיר חדשה, במיוחד בגיל שלך, הוא לא עניין של מה בכך. לעזוב חברים מוכרים, סביבה טבעית, ולהתחיל הכל מחדש זה קשה ומטלטל. בטח כאשר האופי שלך ביישן. התחושות שאתה מרגיש, התסכול והחשש, הם הכי טבעיים ואנושיים בעולם. אל תכעס על עצמך שאתה מרגיש ככה.

אבל יחד עם הקושי הגדול, חשוב לי שתדע שהמקום החדש הזה הוא הזדמנות חדשה. אתה לא צריך לשנות את מי שאתה או להפסיק להיות ביישן ביום אחד, אבל אתה כן חייב לתת לעצמך צ'אנס לפתח קשרים חדשים. לנסות להתרועע קצת, להסתכל מסביב, ליצור שיחה קטנה עם תלמיד לידך, לנסות להתחבר. חברים לא נוצרים בבת אחת, הם נבנים מצעדים קטנים.

גם שמחת בר המצווה שלך היא לא עול שיושב לך על הראש, אלא קרש קפיצה שאתה חייב לנצל. הזה וההתרגשות סביבו נותנים לך סיבה מצוינת ליצור קשר. זו הזדמנות להזמין חברים חדשים מהכיתה, לשתף אותם בשמחה שלך, ולתת להם להכיר אותך באמת. אתה יכול לבנות גשר בינך לבין הסביבה החדשה.

זה תהליך, וזה בסדר שלוקח קצת זמן להתרגל. תתחיל בלומר 'בוקר טוב', לשבת ליד מישהו בהפסקה, או לחייך לתלמיד חדש.

אני מאמין בך ובכוחות שיש בך. המעבר הזה קשה, אבל אתה מסוגל לגדול דווקא ממנו ולמצוא את המקום החם והטוב שלך גם בסביבה החדשה.

מפקח חינוכי, יועץ, מנחה מורים ומחבר רב המכר "לאהוב", שלחו לנו שאלה למייל: MAG@TV2000.CO.IL ואולי שאלתכם יחד עם התשובה תפורסם במגזין! (אם תרצו, אפשר בעילום שם כמובן)

גלעד שמאע

גרפולוגיה

במקום להילחם בו תנהלו אותו נכון!

זמן קריאה: 1.5 דק'

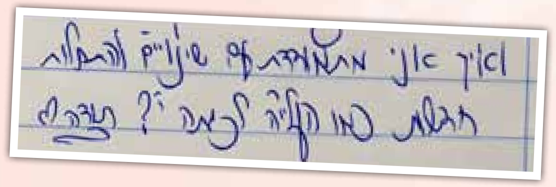

ואיך אני מתמודדת עם שינויים והתמודדות
חגות מה קוליה לבוא? תודה

בכתב היד ניכרת תנועה מהירה, ערה ונמרצת, המצביעה במישור הגרפולוגי על אדם בעל אנרגיה פנימית גבוהה, זריזות מחשבתית, רצון להתקדם ונטייה לפעול מתוך מעורבות והתלהבות. קיימת כאן יכולת להיכנס לעשייה, לקלוט במהירות את המתרחש ולהגיב לסביבה באופן חי ודינמי.

אחד המאפיינים הבולטים בכתב הוא הרווח התנודי והמשתנה. לעיתים הרווחים נפתחים ולעיתים מצטמצמים, דבר שעשוי לשקף רגישות גבוהה לסביבה ולמצבים משתנים. מדובר באדם שקולט הרבה, מרגיש הרבה, ולעיתים גם מושפע בעוצמה ממה שקורה סביבו. רגישות זו יכולה להיות כוח משמעותי: היא מאפשרת הבנת אנשים, קליטה של אווירה, אכפתיות, ויכולת להבחין בפרטים שאחרים אינם תמיד שמים לב אליהם.

ניכרות גם יכולות משמעותיות של שאיפה למצוינות, רצון להגיע לתוצאות, ויכולת להשקיע כאשר קיימת מטרה ברורה. כאשר יש עניין, משמעות ואתגר, ניתן לראות יכולת להתגייס, להתקדם ולהוציא מעצמו הרבה.

יחד עם זאת, דווקא השילוב בין תנועה מהירה לבין רגישות גבוהה יכול ליצור לעיתים קושי מול שינויים, חוסר ודאות או מצבים שאינם מתפתחים כמתוכנן. שינוי אינו בהכרח דבר שלילי עבורו, אך כאשר הוא מגיע במהירות או ללא הכנה, הוא עלול לעורר עומס רגשי, חוסר שקט, או תגובה חזקה יותר מהנדרש.

נקודת ההתפתחות החשובה היא ויסות רגשי: לא לבטל את הרגש ולא להילחם בו, אלא ללמוד כיצד לתת לו מקום ובמקביל לנהל את התגובה.

כאשר לומדים לווסת נכון את הרגישות, היא אינה חולשה אלא הופכת ליכולת עמוקה של הבנה, הסתגלות וצמיחה.

שלחו לנו למייל: MAG@TV2000.CO.IL שאלה לייעוץ בכתב ידכם – ואולי תקבלו תשובה של הגרפולוג, כאן במגזין! (אפשר בעילום שם כמובן).

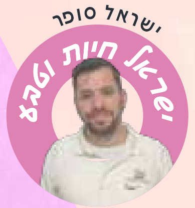

ישראל סופר

ישראל חיות וטבע

היצור שישן בעמידה

זמן קריאה: 1 דק'

הדולפינים הם יונקים, ולכן הם נושמים באמצעות ריאות ולא באמצעות זימים. הם אינם יכולים פשוט להפסיק להיות מודעים לסביבתם, משום שעליהם להמשיך לעלות אל פני המים ולנשום. כאן נכנסת לפעולה אחת התופעות המעניינות ביותר במערכת העצבים שלהם: שינה חד־המיספרית.

במקום ששני חצאי המוח ייכנסו למצב שינה עמוק באותו הזמן, אצל הדולפינים יכול חצי אחד של המוח לנוח בעוד החצי השני נשאר פעיל במידה מסוימת. לאחר פרק זמן מסוים מתחלפים הצדדים, וכך שני חלקי המוח מקבלים מנוחה.

בזמן הזה, הדולפין ממשיך לעלות אל פני המים ולנשום. במינים מסוימים ניתן לראות גם מצב שבו עין אחת פתוחה, בעוד העין שבצד השני סגורה. הדבר קשור לכך שהצדדים השונים של המוח יכולים להיות במצבי פעילות שונים.

גם עצם הנשימה אצל הדולפינים מיוחדת. בניגוד לבני אדם, שאצלם הנשימה מתבצעת באופן אוטומטי גם בזמן שינה, אצל דולפינים הנשימה היא פעולה שעליהם לשלוט בה באופן מודע. לכן, היכולת לנוח מבלי לאבד את המסוגלות לעלות אל פני המים היא התאמה חיונית לחייהם.

כאשר אנחנו רואים דולפין שוחה בשקט על פני המים, איננו יכולים לדעת מה בדיוק מתרחש במוחו. ייתכן שהוא פעיל, ייתכן שהוא נח, וייתכן שחלק ממוחו נמצא במצב מנוחה בעוד חלק אחר ממשיך לעקוב אחר סביבתו.

חיים ישראל

סיפור חיי

לשוב הביתה לפתוח דלת...

זמן קריאה: 1.5 דק'

בפרשת נח יש הרבה רגעים גדולים, אבל יש פסוק אחד שתמיד גורם לי לחשוב: "צא מן התיבה!"

נח נמצא בתוך התיבה תקופה ארוכה. בחוץ הכל סוער, ובפנים יש מקום מוגן. מקום שאפשר להישאר בו ולהרגיש בטוח.

ואז מגיע הרגע שבו הקב"ה מבשר לו שהגיע הזמן לצאת.

אני חושב שהמילים האלה נכונות גם לחיים שלנו.

לכולנו יש לפעמים "תיבה". מקום מוכר שאנחנו מרגישים בו בטוחים. לפעמים זו שגרה, לפעמים פחד, ולפעמים אפילו המחשבה שאנחנו כבר יודעים מה אנחנו מסוגלים לעשות ומה לא.

אבל יש רגעים שבהם צריך לפתוח את הדלת ולצאת. גם בעולם המוזיקה, הרבה דברים מתחילים בדיוק שם. ברגע שבו מישהו מחליט להעז. להקליט שיר חדש, לנסות סגנון אחר, לעלות לבמה למרות ההתרגשות, או פשוט להאמין שיש לו מה לתת.

האמת היא שאף פעם אין ביטחון שהכל יצליח. אם הייתי מחכה לרגע שבו אדע בוודאות ששיר יצליח, כנראה שלא הייתי מוציא הרבה שירים. צריך להאמין, להשתדל, לעבוד קשה, ורק אז לצאת לדרך.

אבל יש עוד דבר שלמדתי. לא כל "תיבה" היא דבר רע. לפעמים דווקא המקום המוגן נותן לנו את הכוחות לצאת ממנו. נח לא יצא מיד. הוא חיכה. הוא עבר תהליך. הוא ידע שיש זמן להיכנס פנימה ויש זמן לצאת החוצה.

גם בחיים צריך לדעת לזהות את הרגע. יש זמן לעצור. יש זמן להתכונן. ויש זמן לומר לעצמנו: מספיק, עכשיו יוצאים לדרך.

זה בהחלט אחד המסרים שאני לוקח מפרשת נח. אל תפחדו מהדלת. גם אם בחוץ לא הכל ברור, גם אם הדרך עדיין לא מסומנת, לפעמים הצעד הראשון הוא כל מה שצריך כדי להתחיל לראות את האור. ואחרי כל סערה, יש גם עולם חדש שאפשר לבנות.

שבת שלום!

קצרה ו... קולעת!
את לא צריכה לעבור תהליך ארוך כדי לזכות לישועה. הזמיני לביתך ערב מעצים ומרתק עם מיטב רבניות 2000 ותראי ישועות מעל הטבע
הזמיני ללא עלות
לשריון תאריך חייגי כעת או סרקי:
שלוחה 1
073-321-2992

יַלְדֵי הָאֲלָפִים

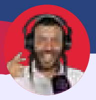

מֵאִיר גוּאֵטָה

הַסַּבָּא שָׁאַל שְׁאֵלָה פְּשׁוּטָה הַנֶּכֶד עָנָה תְּשׁוּבָה מַפְתִּיעָה

יְלָדִים צַדִּיקִים, כֻּלָּנוּ יוֹדְעִים שֶׁאָסוּר לְשַׁקֵּר כְּדֵי לְכַסּוֹת עַל מַעֲשֶׂה רַע. אֲבָל מָה קוֹרֶה כְּשֶׁעוֹשִׂים מַעֲשֶׂה טוֹב וּמְיֻחָד, וּמִישֶׁהוּ שׁוֹאֵל אוֹתָנוּ עָלָיו? הַיֵּצֶר הָרַע מִיָּד לוֹחֵשׁ: ״תַּגִּיד לְכֻלָּם מָה עָשִׂיתָ! תִּתְגָּאֶה! שֶׁיֵּדְעוּ אֵיזֶה צַדִּיק אַתָּה!״

בּוֹאוּ תִּשְׁמְעוּ מָה עָשָׂה הָרַבִּי מִגּוּר כְּשֶׁהָיָה יֶלֶד, כְּדֵי לִשְׁמוֹר גַּם עַל הָאֱמֶת וְגַם עַל הָעֲנָוָה:

רַבִּי יְהוּדָה אַרְיֵה לֵיבּ מִגּוּר הָיָה יָתוֹם. אָבִיו נִפְטַר כְּשֶׁהָיָה קָטָן, וְהוּא עָבַר לְהִתְגּוֹרֵר בְּבֵית סָבוֹ, הָרַבִּי הַגָּדוֹל בַּעַל ״חִדּוּשֵׁי הָרִי״ם״ זַצַ״ל. הַסָּבָא אָהַב אוֹתוֹ אַהֲבַת נֶפֶשׁ, וְהַיֶּלֶד הַקָּטָן שָׁקַע בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה יוֹמָם וָלַיְלָה.

לַיְלָה חָרְפִּי אֶחָד, הַסָּבָא הַגָּדוֹל הִתְעוֹרֵר, וְשָׁמַע קוֹל מָתוֹק וְעָרֵב בּוֹקֵעַ מִבֵּית הַמִּדְרָשׁ שֶׁלְּיַד הַבַּיִת. הַקּוֹל הָיָה קוֹלוֹ שֶׁל תִּינוֹק שֶׁל בֵּית רַבָּן, שֶׁלּוֹמֵד אֶת דַּפֵּי הַגְּמָרָא בְּהִתְלַהֲבוּת, בְּשֶׁקֶט וּבִקְדֻשָּׁה גְּדוֹלָה. הַסָּבָא קָם מִמִּטָּתוֹ בְּשֶׁקֶט, פָּתַח קְצָת אֶת הַדֶּלֶת, וְרָאָה אֶת הַנֶּכֶד שֶׁלּוֹ, יְהוּדָה לֵיבּ, יוֹשֵׁב לְבַדּוֹ מוּל הַנֵּר הַקָּטָן וְלוֹמֵד כְּבָר שָׁעוֹת אֲרֻכּוֹת. הַסָּבָא הִתְרַגֵּשׁ מְאוֹד, אַךְ לֹא אָמַר דָּבָר וְחָזַר לְחַדְרוֹ.

בַּבֹּקֶר נִפְגְּשׁוּ הַסָּבָא וְהַנֶּכֶד בִּתְפִלַּת שַׁחֲרִית. הַסָּבָא חִיֵּךְ וְשָׁאַל אֶת נֶכְדּוֹ: ״לֵיבְּלֶ׳ה הַיָּקָר, תַּגִּיד לִי, מִמָּתַי אַתָּה עֵר הַיּוֹם וְלוֹמֵד תּוֹרָה?״ הַיֶּלֶד לֵיבְּלֶ׳ה נִמְצָא פִּתְאוֹם בִּבְעָיָה אֲמִתִּית בַּלֵּב שֶׁלּוֹ. אִם הוּא יַגִּיד: ״סָבָא, אֲנִי לוֹמֵד מֵאֶמְצַע הַלַּיְלָה וְלֹא יָשַׁנְתִּי!״ זוֹ תִּהְיֶה גַּאֲוָה. הוּא יִשָּׁמַע כְּמִי שֶׁמַּשְׁוִיץ שֶׁהוּא תַּלְמִיד חָכָם וְצַדִּיק, וַהֲרֵי צְרִיכִים לִלְמוֹד תּוֹרָה בַּעֲנָוָה! אֲבָל אִם הוּא יַגִּיד: ״קַמְתִּי רַק עַכְשָׁו לַתְּפִלָּה״ - זֶה יִהְיֶה שֶׁקֶר, וְאָסוּר בְּשׁוּם אוֹפֶן לְשַׁקֵּר! מָה עָלָיו לַעֲשׂוֹת? אֵיךְ נִמְנָעִים מִגַּאֲוָה וְגַם אוֹמְרִים אֶת הָאֱמֶת?

לֵיבְּלֶ׳ה הַקָּטָן הִשְׁפִּיל אֶת מַבָּטוֹ בַּעֲדִינוּת, הִסְתַּכֵּל עַל סָבוֹ וְעָנָה בְּתִחְכּוּם הֲכִי טָהוֹר שֶׁיֵּשׁ: ״סָבָא, אֲנִי עֵר וְלוֹמֵד מֵהָרֶגַע שֶׁבּוֹ הִתְעוֹרַרְתִּי מֵהַשֵּׁנָה״.

הַסָּבָא צָחַק צְחוֹק שֶׁל נַחַת עֲצוּמָה. הוּא הֵבִין שֶׁהַנֶּכֶד הַקָּטָן שֶׁלּוֹ מָצָא אֶת הַדֶּרֶךְ לֹא לְהִתְגָּאוֹת וְלֹא לְשַׁקֵּר אֲפִילּוּ בְּמִלָּה אַחַת. וּמֵאָז, הַסָּבָא יָדַע שֶׁהַנֶּכֶד הַזֶּה שֶׁמַּקְפִּיד עַל ״אֱמֶת״ כָּל כָּךְ זַכָּה, עָתִיד לִהְיוֹת צַדִּיק עֲנָק. וְאָכֵן, לֵיבְּלֶ׳ה צָמַח לִהְיוֹת הָרַבִּי מִגּוּר, שֶׁהַסְּפָרִים וְהַשֵּׁם שֶׁלּוֹ עַד הַיּוֹם הֵם מַמָּשׁ עַל שֵׁם הַמִּדָּה הַזּוֹ - הַ״שְׂפַת אֱמֶת״!

ניתן להשיג את ספרי הבדיחות "כל יום פורים"
עם משלוח עד הבית: 052-477-0297.
להאזנה למאות שיעורים לילדים, פרשת שבוע וסיפורי צדיקים, חפשו: "מאיר גואטה - מתוקים מדבש".
לשיעורים המוקלטים: 073-351-1148

מְאִירִים אֶת הַיְלָדִים

מִצְאוּ 5 הֶבְדֵּלִים

מִי לֹא רוֹצֶה לִהְיוֹת גָּבוֹהַּ וְחָזָק? מִי לֹא הָיָה שָׂמֵחַ לִשְׁבֹּר שִׂיא אוֹ לְנַצֵּחַ בְּמָרָתוֹן? בֶּטַח שֶׁכֻּלָּם רוֹצִים. אֲבָל דָּבָר אֶחָד צָרִיךְ לִזְכֹּר תָּמִיד - אֶת מִי שֶׁנָּתַן לָנוּ אֶת הַכֹּחַ וְהַשֵּׂכֶל, וּמִי שֶׁהֶעֱנִיק לָנוּ אֶת הַכֵּלִים לְהַצְלִיחַ. וְעַכְשָׁו יְלָדִים, הַאִם תּוּכְלוּ לְזַהוֹת אֶת הַהֶבְדֵּלִים שֶׁבֵּין שְׁנֵי הַצִּיּוּרִים?

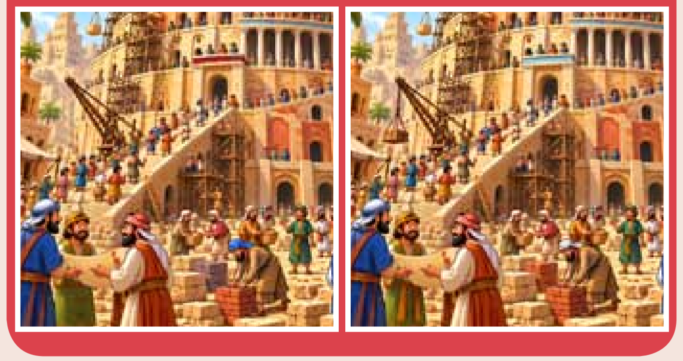

יְצִירוֹת

יְלָדִים יְקָרִים, כָּל שָׁבוּעַ אָנוּ מַצִּיגִים יְצִירָה יָפָה שֶׁשְּׁלַחְתֶּם לָנוּ, הַמְּסַפֶּרֶת כַּמָּה אַתֶּם אוֹהֲבִים אֶת הַמַּגָּזִין.
וְהַפַּעַם - הַיְּצִירָה שֶׁל צוֹפִיָּה שְׁמְעוֹנוֹב מִגִּבְעַת זְאֵב

שִׂימוּ לֵב! נִשְׂמַח לְקַבֵּל מִכֶּם יְצִירוֹת יָפוֹת עִם הַלּוֹגוֹ הֶחָדָשׁ שֶׁלָּנוּ וְהַמִּשְׁפָּט: ״מְחַבְּרִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל״.
יֵשׁ לָכֶם רַעְיוֹן אֵיךְ לְהַצִּיג אֶת הַחִבּוּר שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל? הָכִינוּ, צַלְּמוּ, וְשִׁלְחוּ לָנוּ ל:
MAG@TV2000.CO.IL
וְאוּלַי תִּזְכּוּ בִּפְרָס.

הַזּוֹכָה שֶׁל הַשָּׁבוּעַ

אֵלּוּ הַתְּשׁוּבוֹת הַנֶּהְדָּרוֹת שֶׁל הַיַּלְדָּה הַמַּקְסִימָה וְהַצַּדֶּקֶת אֲבִישַׁג רָז.
הִיא עָנְתָה נָכוֹן עַל כָּל הַשְּׁאֵלוֹת וְזָכְתָה בַּפְּרָס שֶׁלָּנוּ!

יְלָדִים מְתוּקִים וְצַדִּיקִים - גַּם אַתֶּם יְכוֹלִים! אֲנַחְנוּ מְחַכִּים לַתְּשׁוּבוֹת שֶׁלָּכֶם!

הֵיכָן מִסְתַּתֵּר?

עִידָן וִיהוֹנָתָן
מְחַפְּשִׂים אֶת הַמַּטְמוֹן

יְלָדִים יְקָרִים, נִרְאֶה אֶתְכֶם מְגַלִּים הֵיכָן מִסְתַּתְּרִים 2 עוֹרְבִים וְ־2 יוֹנִים

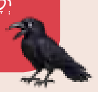

בְּדִיחוֹת

אֲנִי לֹא אוֹהֵב לְצַחְצֵחַ שִׁנַּיִם בַּלַּיְלָה כִּי אַחַר כָּךְ אִי אֶפְשָׁר לֶאֱכֹל יוֹתֵר, וַאֲנִי לֹא מוּכָן לְהִתְחַיְּבוּיוֹת כָּאֵלֶּה...

רַעְיוֹן לְשֵׁם שֶׁל סֵפֶר מַתְכּוֹנִים: ״מַאֲפֶה שֶׁהָיָה כָּךְ הָיָה״

בַּחֲנוּת מוּצְרֵי חַשְׁמַל:
- ״שָׁלוֹם, אֲנִי מְחַפֵּשׂ מְקָרֵר״
- ״אֵיזֶה גֹּדֶל?״
- ״כַּמָּה שֶׁיּוֹתֵר קָטָן, אֲנִי בְּדִיאֵטָה...״

אֵצֶל רוֹפֵא הַשִּׁנַּיִם:
- ״אָלֶכְּס, יֵשׁ לְךָ שִׁנַּיִם מְאוֹד יָפוֹת״
- ״יָפִים!״
- ״אָלֶכְּס! מָה אַתָּה מְתַקֵּן אוֹתִי?! אֲנִי דּוֹקְטוֹר! אוֹמְרִים יָפוֹת!״
- ״יָפִים! קוֹרְאִים לִי יָפִים!״

בחסות עיתון קומיקס
072-2550600

עִקְבוֹת הַמַּטְמוֹן שֶׁל נַפּוֹלֵיאוֹן

פרק 29

מאת צבי אריה אדלר
ציור יהודה ישראל

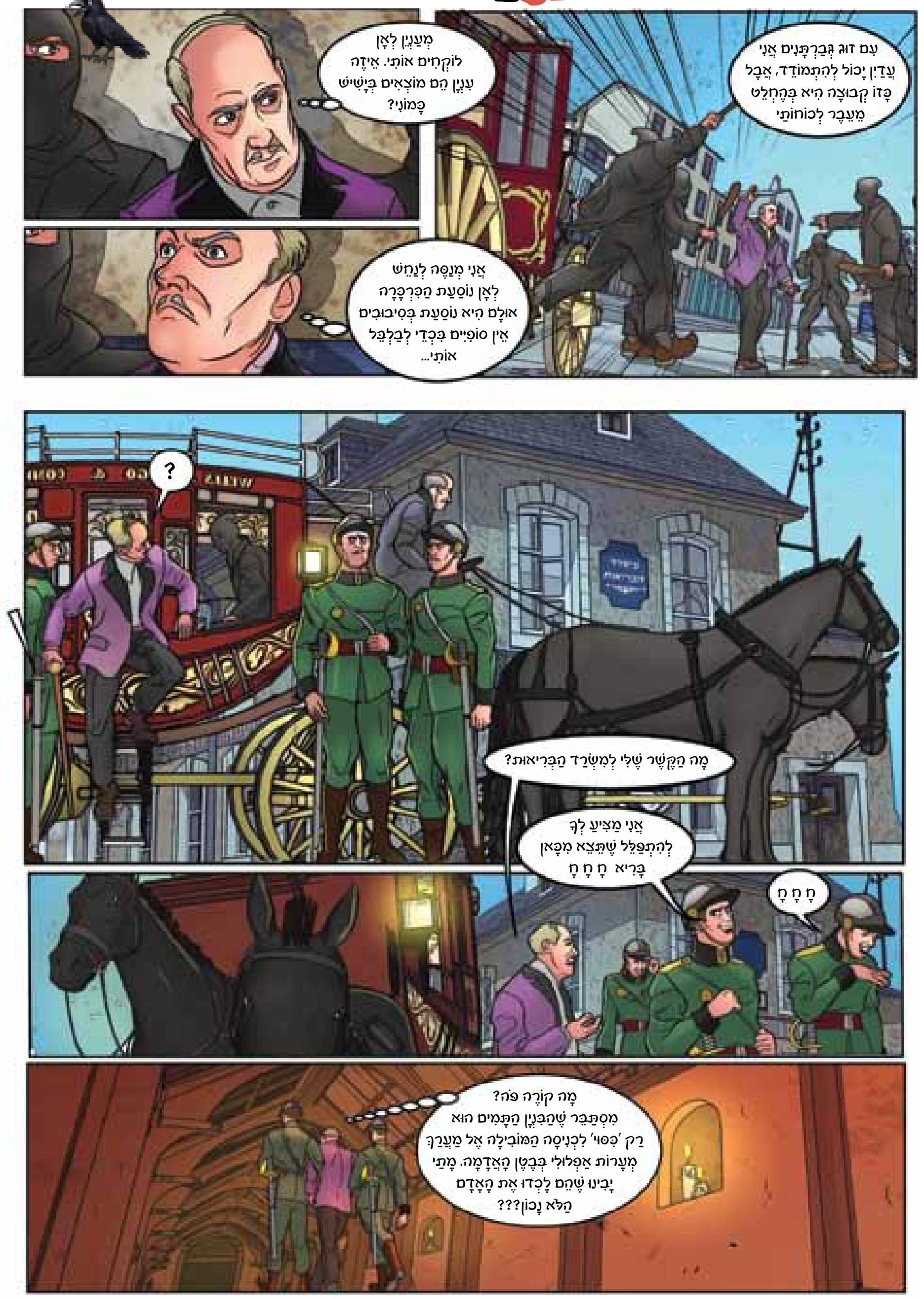
מְעַנְיֵן לְאָן לוֹקְחִים אוֹתִי. אֵיזֶה עִנְיָן הֵם מוֹצְאִים בְּיָשִׁישׁ כָּמוֹנִי?
עִם זוּג גְּבַרְתָּנִים אֲנִי עֲדַיִן יָכוֹל לְהִתְמוֹדֵד, אֲבָל כָּזוֹ קְבוּצָה הִיא בְּהֶחְלֵט מֵעֵבֶר לְכוֹחוֹתַי
אֲנִי מְנַסֶּה לְנַחֵשׁ לְאָן נוֹסַעַת הַכִּרְכָּרָה אוּלָם הִיא נוֹסַעַת בְּסִיבוּבִים אֵין סוֹפִיִּים בִּכְדֵי לְבַלְבֵּל אוֹתִי...
?
מָה הַקֶּשֶׁר שֶׁלִּי לְמִשְׂרַד הַבְּרִיאוּת?
אֲנִי מַצִּיעַ לְךָ לְהִתְפַּלֵּל שֶׁתֵּצֵא מִכָּאן בָּרִיא חָ חָ חָ
חָ חָ חָ
מָה קוֹרֶה פֹּה? מִסְתַּבֵּר שֶׁהַבִּנְיָן הַתָּמִים הוּא רַק 'כִּסּוּי' לִכְנִיסָה הַמּוֹבִילָה אֶל מַעֲרָךְ מְעָרוֹת אַפְלוּלִי בְּבֶטֶן הָאֲדָמָה. מָתַי יָבִינוּ שֶׁהֵם לָכְדוּ אֶת הָאָדָם הַלֹּא נָכוֹן???

את הסיפור המלא ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

מְאַתְגְּרִים אֶת הַנְּשָׁמָה

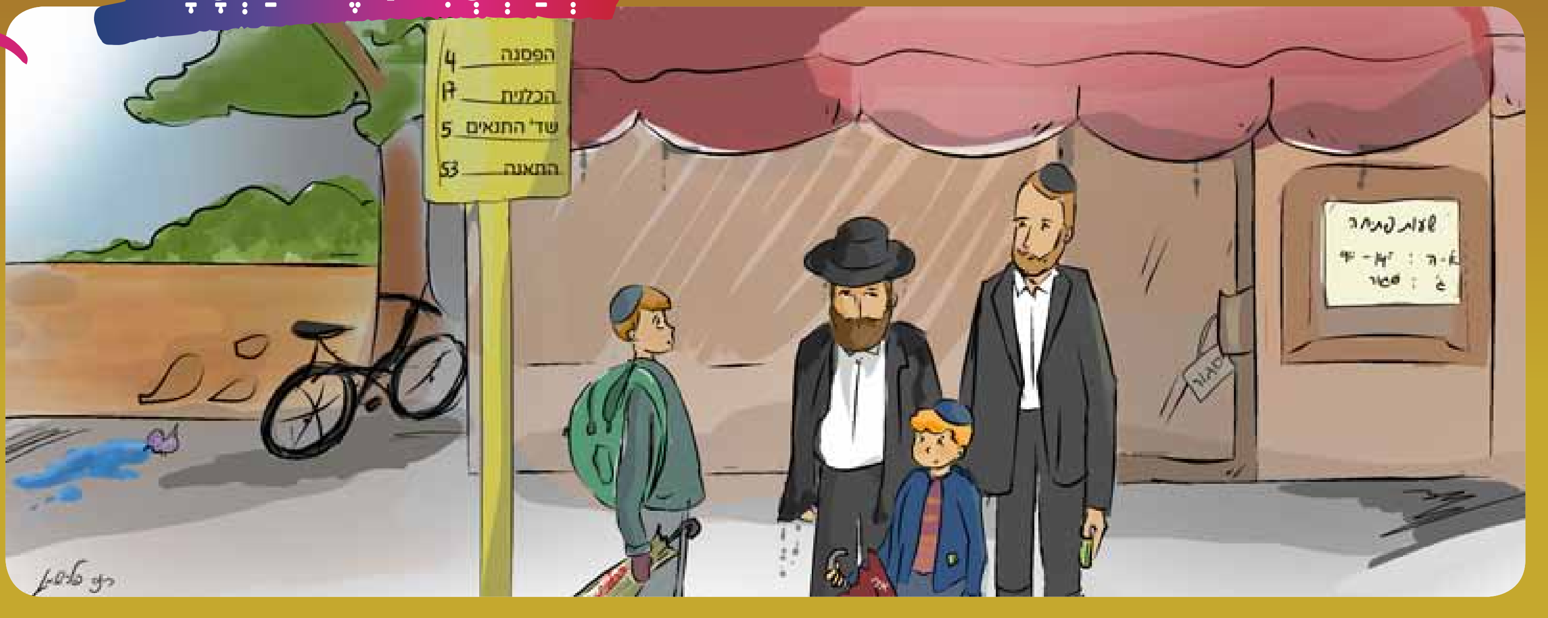

יְלָדִים יְקָרִים,
עֲלֵיכֶם לַעֲנוֹת עַל הַשְּׁאֵלוֹת הַבָּאוֹת!

הִצְלַחְתֶּם? אֵיזֶה יוֹפִי! שִׁלְחוּ לָנוּ לְמֵיְל אֶת הַתְּשׁוּבָה עִם שִׁמְכֶם, וְאוּלַי תִּזְכּוּ בִּפְרָס!

אֶת הַתְּשׁוּבוֹת יֵשׁ לִשְׁלֹחַ אַךְ וְרַק לְמֵיְל
MAG@TV2000.CO.IL

השאלות:

1. לְאֵיזֶה קַו מַמְתִּין הַנַּעַר?
2. אֵיזֶה יוֹם הַיּוֹם?
3. מִי לֹא מַמְתִּין לָאוֹטוֹבּוּס?
4. מַדּוּעַ הוּא עוֹמֵד בַּתַּחֲנָה?
5. מָה שְׁמוֹ שֶׁל הַנַּעַר עִם הַיַּלְקוּט?

בהגשת רינה פליישמן, 6776067@GMAIL.COM

עיצוב חינם לשגרירי המגזין ומצטרפים חדשים
לעיצוב מגזין אישי:
MAG@TV2000.CO.IL

יש לכם אירוע? מזל טוב!
2000 משתתף בשמחתכם!
בואו להפתיע את המשפחה והאורחים
עם מזכרת ייחודית - מגזין בעיצוב אישי

יש בחירות
לארבע שנים

ויש בחירות
לכל החיים!

הצטרפו לרשימת "שגרירי המגזין"
השפיעו אור ואמונה באזור מגוריכם
ושריינו לעצמכם זכויות שלא נגמרות

לזיכוי הרבים חייג כעת או סרוק:

073-286-6527